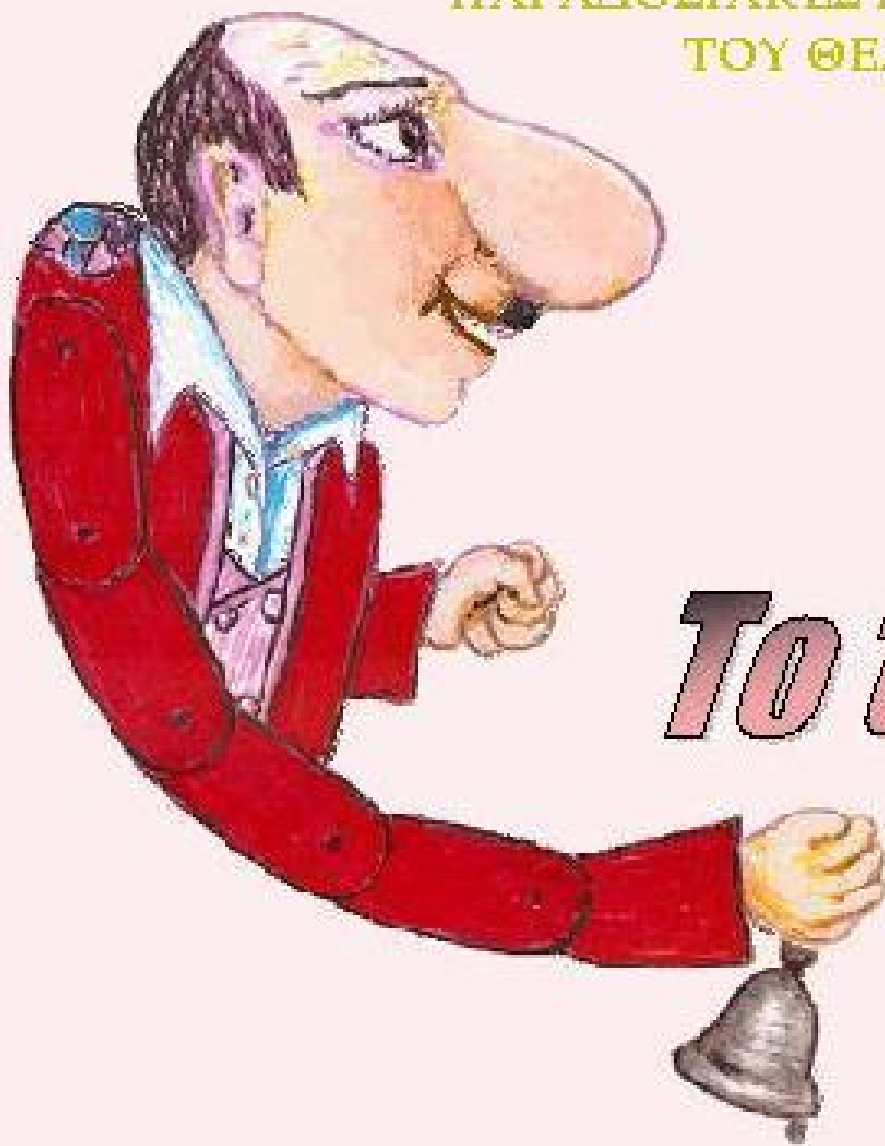

ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΕΣ ΠΑΡΑΣΤΑΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΘΕΑΤΡΟΥ ΣΚΙΩΝ

Το τσίμα

ΕΠΙΜΕΛΕΙΑ-ΑΠΟΔΟΣΗ
ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

ΚΩΣΤΑ Α. ΣΤΑΪΚΟΠΟΥΛΟΥ

Τριλογία Η'

αυτοτελών παραστάσεων του θεάτρου σκιών

“Μαϊστρος”

- **ΤΟ ΠΡΟΞΕΝΙΟ**
- **ΤΟ ΤΑΜΑ**
- **ΤΟ ΧΑΡΑΤΣΙ**

Σ. Σ. Προσπάθεια έγινε, ώστε το έργο αυτό, όπως και τα άλλα έργα της σειράς, να έχει το στυλ των παραστάσεων του θεάτρου σκιών της δεκαετίας του 1950. Μόνη διαφορά η άμβλωση της έχθρας μεταξύ Ελλήνων και Τούρκων ακριβώς λόγω της σημειωθείσης εν τω μεταξύ προσέγγισης των δυο λαών. Αλλά οι φρασσεολογίες και οι συμπεριφορές των πρωταγωνιστών είναι όπως τότε, ενώ και κάποια, κλασσικά πλέον, στιγμιότυπα από παραστάσεις εκείνης της εποχής, έχουν ενσωματωθεί με ή χωρίς διασκευή ανάλογα με την πλοκή κάθε έργου. Τέλος οι εικονιζόμενες φιγούρες και τα σκηνικά έχουν όλα φιλοτεχνηθεί από παλιά.

Θεατρική αδεία και για την καλύτερη απόδοση των διαλόγων, έχουν τονισθεί κάποιες λέξεις, οι οποίες κανονικά δεν τονίζονται.

Επιτρέπεται η από σκηνής παρουσίαση του έργου από κάθε ενασχολούμενο με το θέατρο σκιών.

Απαγορεύεται η εν όλω ή εν μέρει ανατύπωση του έργου για εμπορικούς σκοπούς, καθώς και η εν όλω ή εν μέρει παρουσίασή του σε DVD, Video, ιστοσελίδες του διαδικτύου και τηλεοπτικά ή ραδιοφωνικά προγράμματα, χωρίς την γραπτή άδεια του συγγραφέα.

ΑΝΤΙ ΠΡΟΛΟΓΟΥ

Τα όνειρα του Καραγκιόζη στις παραδοσιακές παραστάσεις του θεάτρου σκιών αποτελούν έναν εύκολο και συνάμα αποτελεσματικό τρόπο για να προκληθεί γέλιο στο κοινό.

Ταυτόχρονα όμως μαρτυρούν και κάποια τάση του Έλληνα να κάνει όνειρα εκεί που δεν μπορεί να κάνει σχέδια. Να αποδιώχνει την μιζέρια του βάζοντας στη θέση της πρόσκαιρο ευδαιμονισμό. Να πετάει χωρίς φτερά και να κολυμπάει χωρίς να ξέρει κολύμπι. Και να βγαίνει από την θάλασσα σώος και στεγνός!

Μαρτυρούν την τάση του αυτήν χωρίς να την σατιρίζουν ή να την κατακρίνουν. Δεν είναι κακό να κάνει κανείς όνειρα εκεί που δεν μπορεί να κάνει σχέδια.

Κακό είναι να κάνει κάποιος σχέδια εκεί που δεν μπορεί. Εκεί που δεν τον παίρνει. Κι αυτό είναι κακό και για τον ίδιο και για τους γύρω του ακόμη και αν τα σχέδια μείνουν τελικά ανεκτέλεστα.

Κ. Στ.

ΤΑ ΠΡΟΣΩΠΑ ΤΟΥ ΕΡΓΟΥ

	ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ	
	ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ	
	ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ	
	ΑΓΛΑΪΑ	
	ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ	
	ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ	
	ΤΑΧΗΣ	

ΠΡΑΞΗ ΠΡΩΤΗ

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας, ενώ ακούγεται από πριν μουσική αμανέ, και προχωράει αργά-αργά).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού).

ΓΕΡΟΣ (Του φωνάζει μετά από λίγο). Μάσαλα, Χατζηαϊβάτη!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Φωνάζει κι αυτός). Μάσαλα, Αγά μου... Μάσαλα!.. (Τον πλησιάζει σιγά-σιγά, ενώ μετά από λίγο η μουσική σταματάει). Καλώς τον αφέντη τον Μπεκήρ αγά!..

ΓΕΡΟΣ Γεια σου, μπρε Χατζηαϊβάτη!.. Καιρό είχαμε ν' ανταμώσουμε.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πράγματι... πράγματι.

ΓΕΡΟΣ Για πες μου: πώς τα πας... είσαι καλά;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε... ας τα λέμε καλά, άρχοντά μου... ας τα λέμε καλά. Ελόγου σου;

ΓΕΡΟΣ Ε... για την ηλικία μου... μια χαρά!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αυτό βλέπω. Μπράβο! Το χτήμα;

ΓΕΡΟΣ Α... δεν πολυασχολιέμαι με το χτήμα... Τό 'δωσα 'κεί πέρα σε κάποιον... ε, να μου δίνει κι εμένα κάτι τις. Θα διούμε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κι η αφεντιά σου, αν επιτρέπεται;

ΓΕΡΟΣ Τι κάνω, για να περνάει η ώρα μου;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, μπράβο!..

ΓΕΡΟΣ Ου... βρίσκω εγώ, έννοια σου... (Μικρή σιγή). Τώρα τελευταία ασχολιέμαι με την Μαριλού... ώρες πολλές.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Ξαφνιάζεται). Μαριλού;

ΓΕΡΟΣ Α... πού να την ξέρεις; (Μικρή σιγή). Πήρα βάρκα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... κι αυτό είναι τ' όνομά της... Μαριλού;

ΓΕΡΟΣ Ναι... ναι... Μαριλού.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αλλά αυτό τ' όνομα... εγώ κάπου το θυμάμαι, Αγά μου.

ΓΕΡΟΣ Εγώ να διείς!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Μικρή σιγή. Με νόημα). Μμ;

ΓΕΡΟΣ Ναι, ναι... εκείνη! Την θυμάσαι, βλέπω, κι εσύ...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ, εντάξει... και λόγω του ονόματος και λόγω πού 'χα ανακατευτεί. Αλλά... εσύ, Αγά μου;

ΓΕΡΟΣ Εγώ; Μα, τι λες, τζάνεμ; Η Μαριλού ήταν η πρώτη μου αγάπη. Αλλά κι η τελευταία... Τι; Δεν αγάπησα άλλη γυναίκα, Χατζηαϊβάτη... αν και γνώρισα στην ζωή μου αρκετές.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Είναι δυνατόν;

ΓΕΡΟΣ Ναι... που σου λέω!.. Και δεν το λέω μόνο εγώ... Η πρώτη αγάπη δεν λησμονιέται.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ναι... έχουνε βγάλει και τραγούδι.

ΓΕΡΟΣ Α... μπράβο!.. Βλέπεις; Τό 'χουνε νοιώσει κι άλλοι... πολλοί.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΘΗΣ Σίγουρα... Και άντρες και γυναίκες. (Μικρή σιγή).
Η Μαριλού τελικά... τι απόγινε, έμαθες;

ΓΕΡΟΣ Χμ... (Μικρή σιγή). Κλείστηκε σε μοναστήρι. Είχα πάει...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΘΗΣ Στο μοναστήρι;

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΘΗΣ Και... ειδοθήκατε;

ΓΕΡΟΣ Όχι!.. Δεν το θέλησε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΘΗΣ Μπορεί και να μην μπορούσε.

ΓΕΡΟΣ (Συγκαταβατικά). Μπορεί... (Σιγή).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΘΗΣ Και τώρα... έχεις την βαρκούλα;

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι... μόνο, που δεν τα καταφέρνω. (Εύθυμα). Βλέπεις, άλλη
η δουλειά του ναύτη κι άλλη του καντηλανάφτη!.. Έτσι δεν λένε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΘΗΣ Ναι... ναι!.. (Γελάει). Χα, χα, χα...

ΓΕΡΟΣ (Γελώντας κι αυτός). Γελάς; Χα, χα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΘΗΣ Και τι θα κάνεις;

ΓΕΡΟΣ Να σου ειπώ... αν βρω κάποιον να με βοηθάει να την ρίχνω στο
νερό...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΘΗΣ Γιατί... δεν είναι πάντα μέσ' στο νερό;

ΓΕΡΟΣ Μπάσα!.. Τι λες; Κι αν σηκωθεί το κόμα; Χα... πάει!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΘΗΣ Πάει, ε;

ΓΕΡΟΣ Βέβαια!.. Α... δεν σου είπα... δεν την αφήνω στο λιμανάκι...
Α, μπα, όχι... την έχω στο χτήμα. Ξέρεις, το χτήμα μου στην κάτω μεριά
φτάνει μέχρι τη θάλασσα... Εκεί την αφήνω. Αλλά εκεί είναι ανοιχτά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΘΗΣ Α... κατάλαβα. Γι' αυτό την βγάζεις στην άκρη.

ΓΕΡΟΣ Στην άκρη... ποια άκρη; Έξω... μακριά απ' την ακτή... Δέκα-
δεκαπέντε μέτρα μακριά!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΘΗΣ Ναι, ε; Κι είναι μεγάλη;

ΓΕΡΟΣ Μπα... όχι πολύ. Αλλά, σούρνεται, η μαγκούφα, στα χαλίκια;
Δεν σούρνεται.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμ'... δεν σούρνεται... Χρειάζεται δύναμη.

ΓΕΡΟΣ (Εμπιστευτικά). Και ταλίμι!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χαμηλόφωνα). Ταλίμι, ε;

ΓΕΡΟΣ Ναι... ναι!.. Άμα ξέρεις, την πας φουσσς... σφαίρα!.. Εγώ, τι να σου ειπώ; Για να την τραβήξω... (εύθυμα) τραβιέμαι!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Εύθυμα και αυτός). Δηλαδή... τραβιόσαστε;

ΓΕΡΟΣ (Γελώντας). Κανονικά!.. Χα, χα, χα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Γελάει κι αυτός). Χα, χα!.. Βρε, τον Μπεκήρ αγά... (Μικρή σιγή. Σε άλλο τόνο). Και... θες άνθρωπο γι' αυτήν την δουλειά;

ΓΕΡΟΣ Ναι, δεν σου είπα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Με ταλίμι;

ΓΕΡΟΣ Άμα είναι λίγο μπρατσωμένος... και το ταλίμι να μην έχει...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Την τραβάει;

ΓΕΡΟΣ Ε, βέβαια!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για κοίταξε... θά 'χω κι εγώ το νου μου...

ΓΕΡΟΣ Α... ναι, μπράβο!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αλήθεια... ο Καραγκιόζης μας κάνει;

ΓΕΡΟΣ Ο Καραγκιόζης; (Σκέφτεται λίγο). Χμ... δεν είναι κακή ιδέα... Θα τα περνάμε καλά... και ψάρια να μην πάνουμε, που λέει ο λόγος. Ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε, ναι... θά 'χετε το καλαμπουράκι σας και, εν πάση περιπτώσει, όλο και κάτι θα ψαρεύετε.

ΓΕΡΟΣ Μόνο, που θα πρέπει, τζάνεμ, να του αρέσει αυτή η δουλειά... και προπαντός να μη φοβάται την θάλασσα. Ε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Να τον ρωτήσουμε... Να πάω να τον βρω;

ΓΕΡΟΣ Ναι, βέβαια... γιατί όχι; Εγώ θα πεταχτώ εδώ πάρα πέρα, που

έχω μια δουλειά... και μετά θα γυρίσω εδώ από πάνω στον καφενέ των γερόντων... Ξέρεις, άλλαξα στέκι. Βρες τον εσύ κι ελάτε από 'κεί... Έτσι; Άντε, γεια σου! (Τον προσπερνάει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Στρέφοντας προς αυτόν). Γεια σου, Αγά μου... Στο καλό. (Στρέφει πάλι προς την καλύβα και προχωράει μονολογώντας). Άντε τώρα, να βρω τον Καραγκιόζη... τρομάρα του... με τα χούγια που έχει... Είναι-δεν είναι μέσα... κουφού καμπάνα κι αν βαρείς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του και προχωράει με σκέρτσο τραγουδώντας). Ένα νερό, κυρα-Βαγγελιώ... ένα νερό, κρύο νερό... (Σταματάει σε κάποια απόσταση από τον Χατζηβατή). Μεγάλη εφεύρεση το νερό, ρε Χατζατζάρη!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Τον πλησιάζει). Ναι, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Διψάς... κατεβάζεις δυο-τρία ποτήρια νερό... εισ' ωραίος!.. Πεινάς... δεν έχεις τι να φας... κατεβάζεις δυο-τρία ποτήρια νερό... φουσκώνεις... εισ' ωραίος!.. Δεν έχεις τσιγάρο να φουμάρεις... κατεβάζεις δυο-τρία ποτήρια νερό... ε, το ξεγελάς... εισ' ωραίος!.. Μπ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ναι, ματάκια μου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πας για δουλειά και δεν έχεις καλοξυπνήσει...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κατεβάζεις δυο-τρία ποτήρια νερό... Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... τι να σου κάνουνε δυο-τρία ποτήρια; Εδώ χρειάζεται μπουγέλωμα!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πάντως, είναι αλήθεια ότι πολυτιμότερο αγαθό στη ζωή του ανθρώπου δεν υπάρχει από το νερό. (Αρπάζοντας την ευκαιρία). Σκέψου πόσο ωραίο πράγμα είναι η θάλασσα... Μην μου 'πεις πως δεν σ' αρέσει η θάλασσα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... Εσένα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ούουου... δεν μπορείς να φανταστείς πόσο!.. Ωρες μπορώ να κάθουμαι και να την κοιτάζω... τα κόλπα της... τα τερτίπια της...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και πώς δεν έγινες θαλασσινός, ρε Χατζατζάρη;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Α... φοβάμαι. Εσύ δεν την φοβάσαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Την θάλασσα; Μπα... (Σε άλλο τόνο). Ξέρω 'γώ; Δεν έτυχε ποτέ να μ' απασχολήσει αυτό το θέμα. (Μικρή σιγή). Αλλά, απ' ό,τι έχω ακούσει, όποιος ξέρει καλό κολύμπι δεν την φοβάται καθόλου. Ναι!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ, τι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ξέρεις καλό κολύμπι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... (Σκέφτεται). Ξέρω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι, δεν ξέρεις αν ξέρεις κολύμπι; Μπα, τρομάρα σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Σκέφτεται). Πρέπει να ξέρω, μωρέ... Θυμάμαι κάποτε που έπεσα στη θάλασσα κάτι να πιάσω... δεν πνίγηκα... Ούτε που βράχηκα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Έπεσες μέσα στη θάλασσα και δεν βράχηκες; Μα, τι λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι!.. Ούτε είχα βραχεί, αλλά ούτε είχα κι εκείνο που 'πιασα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ένα λεφτό, ρε... δεν τό 'χα!.. Όμως θυμάμαι ότι το είχα πιάσει. Λες να μου το πήρανε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Ειρωνικά). Ξέρω 'γώ; Μπορεί...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμμ... (Τον πλησιάζει ερευνητικά).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνοντας λίγο πίσω). Τι... τι συμβαίνει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ κάτι ξέρεις!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ξέρω; Τι δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμμ χου χου χου... Μμμ χούου... (Τον πλησιάζει πάλι).

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Κάνοντας άλλο λίγο πίσω). Τι... τι χλιμιντράς, βρε... ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον αρπάζει ξαφνικά από τον λαιμό). Το λεφτό εδώ!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Πνιγμένα). Μμμ... άσε με...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον αφήνει). 'Μπρός, φέρ' το!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τώρα... είσαι με τα καλά σου; Για τι πράγμα μιλάς... για χαρτονόμισμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... πεντόλιρο. Τό 'βγαλα από τη θάλασσα και μου το πήρες... αρπαχτικό!

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πότε το έβγαλες... τότε που έπεσες στη θάλασσα και βγήκες στεγνός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Άκου'... έπεσε στη θάλασσα και βγήκε στεγνός... το παπάκι!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ είμαι το παπάκι;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εμ'... τα παπιά βγαίνουν απ' το νερό και δεν είναι βρεγμένα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι εσύ τώρα κάνεις την πάπια... Μμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ... γιατί κάνω την πάπια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί; Γιατί παρλάρεις... παρλάρεις... παρλάρεις... πα-πα-πα... πα-πα-πα... και δεν μου δίνεις πίσω το πεντόλιρο, που μου πήρες.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Εγώ σου πήρα πεντόλιρο... πας καλά; (Σε άλλο τόνο). Βρε, μπας και τ'άβλεπες στον ύπνο σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αλλιώς, δεν εξηγείται.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι έτσι... τι αλλάζει; Αφού μου το πήρες το λεφτό, έχεις υποχρέωση να το επιστρέψεις... (Σε άλλο τόνο). Έλα, έλα!.. Κατέβαινε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πάει... παλάβωσε ο Καραγκιόζης... Δέστε τον!.. (Σε άλλο τόνο). Δεν πας να πάρεις, λέω εγώ, κάναν υπνάκο πάλι... και θά'ρθω εγώ στον ύπνο σου, να σ'το δώσω... Άντε, μπράβο!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Υποτιμητικά). Μμμ... τι πνεύμα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Βρε, τρομάρα σου... εγώ σε ρώτησα κάτι πολύ απλό... και με το ένα, με το άλλο δεν μου απάντησες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες; Αλήθεια, τι με ρώτησες;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αν φοβάσαι τη θάλασσα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν σου είπα όχι... ξέρω κολύμπι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ξέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ κάπου το πας... κάτι... κάτι θέλεις... Μμ;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο αφέντης ο Μπεκήρ αγάς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Μπεκήρ αγάς; Ζει ακόμη αυτός;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, τι λες... γιατί να μη ζει; (Σε άλλο τόνο). Α... λες για τότε, που τον είχε μαχαιρώσει αυτός ο Οσμάν; Δεν πέθανε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι... ναι. Μπράβο! (Σε άλλο τόνο). Και τι θέλει, ρε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αγόρασε βάρκα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο!.. Τι να την κάνει;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ε... για καμιά τσάρκα... ψάρεμα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και τα καταφέρνει;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Το μόνο πρόβλημα που έχει, απ' ό,τι μου είπε, είναι να την ρίχνει στο νερό και να την ξαναβγάξει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και γιατί την ξαναβγάξει;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Γιατί εκεί που τη ρίχνει, η θάλασσα είναι ανοιχτή και μπορεί να την βουλιάξει... να την σπάσει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Είναι... είναι ζόρι. Ε; Θέλει κόλπο.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μη μου 'πείς ότι ξέρεις το κόλπο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με καμάρι). Ποσος!.. Τι δουλειά κάνουμε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι δουλειά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στον πόλεμο, ρε, δεν ήμουν... 'πό 'φτό, πώς το λένε... ναρκαλιευτής... Μμ; Ναρκουσλλέκτης... κάπως έτσι... Τέλος πάντων... ψάρευα νάρκες στη θάλασσα.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Εύθυμα). Στον πόλεμο... ή στον ύπνο σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον χτυπάει). Βούτα την!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Παραπατάει). Γιατί, βρε, με χτυπάς... ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε βλαμμένε... αν ήτανε στον ύπνο μου, νάρκες θα ψάρευα; Τι διάλο... χαθήκανε τα μπαρμπουνάκια... τα λυθρινάκια... καμιά τουπουρίτσα, ξέρω 'γώ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μπα, τρομάρα να σου 'ρθει... με τάραξες!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πες μου, ρε, τι θέλει ο αβγάς... άνθρωπο να του ρίχνει τη βάρκα στο νερό και να την ξαναβγάξει; Εδώ... εγώ!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τότε, τι καθόμαστε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι να κάνουμε δηλαδή;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μας περιμένει εδώ στον καφενέ των γερόντων... πάμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Απορώ γιατί δεν έχουμε πάει ακόμη!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Φύγαμε. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του

σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κι έχω και μια λιγούρα για καφέ... (Εξέρχεται κι αυτός προς την πλευρά του σαραγιού. Σιγή).

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται μετά από λίγο). Μπρε, καλώς τους φίλους μου!.. Έλα εδώ, γκαρσόν...

ΓΚΑΡΣΟΝΙ (Χωρίς να φαίνεται). Διαταγές, Αγά μ'!..

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τι θα πάρετε, παιδιά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Καφεδάκι.

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εσύ, Χατζηαβάτη;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Κι εγώ καφέ... έναν ναι και όχι.

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ο δικός σου, Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Στο ίδιο μπρίκι...

ΓΚΑΡΣΟΝΙ (Χωρίς να φαίνεται). Αμέσως!

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α, μπράβο!.. (Μικρή σιγή). Το λοιπόν, Χατζηαβάτη... μίλησες στο φίλο μας γι' αυτά που λέγαμε;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Βεβαίως και του μίλησα... Αλλά τις λεπτομέρειες θα τις κουβεντιάσετε μαζί.

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εννοείται... Αλλά η δουλειά του αρέσει... ε, Καραγκιόζη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τα έχει τα ζόρια της... αλλά... εντάξει.

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Α... ωραία!.. Τώρα, πείτε τα καφεδάκια σας... και μετά τα λέμε αυτά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Εις υγείαν!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Στην υγείά σου, Αβγά μου!

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Υγιαίνετε... υγιαίνετε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Σιδεροκέφαλος ο βοηθός!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Ξεροβήχει χωρίς να φαίνεται. Χαμηλόφωνα). Να σε βουτήξω, να σου 'πώ εγώ!..

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Έλα να πληρωθείς, γκαρσόν... (Σιγή).

ΓΚΑΡΣΟΝΙ (Χωρίς να φαίνεται). Ευχαριστούμε, Αγά μ'.

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Τιποτις... Λοιπόν... πάμε σιγά-σιγά;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ναι... εγώ λέω να σας αφήσω κιόλας... πού 'χω κάτι δουλειές... Γεια σας!

ΓΕΡΟΣ (Χωρίς να φαίνεται). Γεια σου, Χατζησιβάνη... Θα σε δω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Στο καλό, Χατζατζάρη... Γεια! Πέρνα, μόλις ξεμπλέξεις. (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού. Προχωράει λίγο, μετά σταματάει και στρέφει προς τον Γέρο, που τον ακολουθεί). Τι μου έλεγε ο Χατζατζάρης, έγινες, λέει, βαρκάρης... ή όχι;

ΓΕΡΟΣ Α, ναι... Χα!.. Βαρκάρης... (Σε άλλο τόνο). Ν' απασχολιέμαι 'κει πέρα... τώρα που παράτησα το χτήμα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... το παράτησες;

ΓΕΡΟΣ Ε... μπαϊλντισα πια, Καραγκιόζη... τι να λέμε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπαϊλντισες, ε;

ΓΕΡΟΣ Όταν ασχολιέσαι με κάτι που δεν σε τραβάει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και η βάρκα... σε τραβάει;

ΓΕΡΟΣ Ε, όσο νά 'ναι... Πας μια τσάρκα εκεί πέρα... τούκου-τούκου... τούκου-τούκου... ρομαντζάρεις... περνάει και η ώρα. Μόνο, εκεί στο μπάσε-βγάλε... έχω πρόβλημα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μου τό 'λεγε ο Χατζατζάρης.

ΓΕΡΟΣ Ναι... ναι... γί' αυτό είπαμε να διούμε τι μπορεί να γίνει... αν τα καταφέρνεις να την ρίχνεις στο νερό και μετά να την βγάζεις. Είναι ζόρι... εγώ, τι να σου 'πώ, μια-δου φορές την έριξα... μετά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω... μπαϊλντισες;

ΓΕΡΟΣ Μπρε, απόκαμα!.. Πονάγανε χέρια, πόδια, πλάτες... (Σε άλλο τόνο). Εσύ έχεις ασχοληθεί ποτέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εύθυμα). Με το άθλημα; Αν έχω, λέει... Έχω, που έχω!.. Παλιά όμως... φαντάρος.

ΓΕΡΟΣ Ναι; Μην μου 'πείς!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στον πόλεμο, αλλά και μετά... ήμουνα ο πιο καλός ναρκαλιευτής!

ΓΕΡΟΣ Ναρκαλιευτής... δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ψάρευα νάρκες.

ΓΕΡΟΣ Εννοείς... στην θάλασσα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, ναι... στη θάλασσα. Υπήρχαν ναρκοπέδια στη θάλασσα... στρέμματα... ούουου!..

ΓΕΡΟΣ Ωστε έτσι; Μπράβο!.. Και είχες βάρκα, ε; Άλλοι ήσαν μαζί σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αμέ; Αλλά όχι στην δική μου βάρκα... καθένας είχε την βάρκα του.

ΓΕΡΟΣ Τι μου λες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χαμηλόφωνα). Να σε λυσοάξω στις μπουνιές!..

ΓΕΡΟΣ Και... είχε πολύ μπάσε-βγάλε αυτή η δουλειά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν είχε, λέει... Χα... κάθε μέρα. Ρίχναμε τις βάρκες... κάναμ' ό,τι κάναμε... και μετά τις ξαναβγάσαμε.

ΓΕΡΟΣ Οπότε... θά 'χεις πάρει το ταλίμι... Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... όσο νά 'ναι... Αλλιώς... θά 'μωνα και ο πρώτος ναρκαλιευτής;

ΓΕΡΟΣ Κοίταξε εκεί, φίλε μου!.. Ποιος να μου τό 'λεγε δηλαδή... ε; Έτσι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιο πράμα;

ΓΕΡΟΣ Ότι ψάρευες νάρκες... Αλήθεια, με τα ψάρια είχες ασχοληθεί ποτέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να ψαρεύω ψάρια;

ΓΕΡΟΣ Ναι... ψάρια... ψάρευες ποτέ σου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γιατί, θα ψάρευα νάρκες, αν δεν ήμουνα φαντάρος και μάλιστα εν καιρώ πολέμου;

ΓΕΡΟΣ Α... δεν σ' αρέσει το ψάρεμα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Των ψαριών; Α, μπα... θέλει υπομονή... Εγώ δε... το βαριέμαι.

ΓΕΡΟΣ Και με τις νάρκες... δεν βαριόσουνα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... δεν μ' έπαιρνε... νάρκες ήσαν αυτές... δεν ήσαν σαλάχια... Όλη μέρα στην τσίτα... αλλιώς, καήκαμε!.. (Μικρή σιγή). Τι λέγαμε; Α... που λες, εγώ θα σου ρίχνω την βάρκα μέσα... θα την πέφτω κανονικά...

ΓΕΡΟΣ (Τον διακόπτει). Ποια... τι εννοείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για όπνο. Και μόλις γυρίζεις... θα βγάξω εγώ την βάρκα και θα την πηγαίνω... πού θες... στα ρείκια;

ΓΕΡΟΣ Ναι... εκεί την δένω,

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει... Στο πήγαινε-έλα τα καταφέρνεις;

ΓΕΡΟΣ Μμμ... (Σκέφτεται λίγο και ξαφνικά). Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι μμμ... και μάλιστα δύο ταχυτήτων;

ΓΕΡΟΣ Τα καταφέρνω; Θα... θα μου 'πείς κι εσύ, ε; Θα πάμε εκεί πέρα κάνα-δυο τσάρκες παρεούλα... μπορεί να σ' αρέσει κιόλας... Μμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άμα πιάνουμε ψάρια... χμ... μπορεί. Αλλά, άμα δεν πιάνουμε... άστα, σκυλοβαριέμαι.

ΓΕΡΟΣ Και δεν την πέφτεις, όπως λες... μέσα στην βάρκα... μμ; Να σε κουνάει κιόλας ωραία-ωραία... όπως τα μωρά...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να με κουνάει; Μπα... ανακατεύουμε.

ΓΕΡΟΣ Αλλά πιστεύω ότι θα σ' αρέσει το ψάρεμα... Θα θυμάσαι τότε που ήσουν ο πρώτος ναρκαλιευτής!.. Έτσι δεν τό 'πες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιο; Α... ναι. Ναρκουλλέκτης πρέπει να είναι το σωστό... εγώ το λέω ναρκαλιευτής. (Μικρή σιγή). Είχα ψαρέψει εγώ νάρκες... πεντάρες να τις είχα, θά 'μωνα... μπέης θά 'μωνα!..

ΓΕΡΟΣ Γί αυτό σου λέω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι μου λες;

ΓΕΡΟΣ Θα σ' αρέσει, που θα τα θυμάσαι όλα αυτά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λες; Μπα.

ΓΕΡΟΣ Που σου λέω... (Μικρή σιγή). Κι εγώ, τι νομίζεις... την βάρκα για ψάρεμα πώς την πήρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά γιατί;

ΓΕΡΟΣ Για να θυμάμαι τη Μαριλού... Δεν σού 'πε ο Χατζηαϊβάτης;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι... Ποια είν' αυτή η μαρουλού;

ΓΕΡΟΣ Μαριλού. Άσαχ... η Μαριλού... ήταν η πρώτη μου αγάπη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; (Μικρή σιγή). Ε, δεν είναι το ίδιο.

ΓΕΡΟΣ Μμ... όχι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, όχι βέβαια... Τι; Καμία σχέση!.. Εσένα η Μαριλού ήταν η πρώτη σου αγάπη... εμένα οι νάρκες ήταν το πρώτο μου μίσος.

ΓΕΡΟΣ Μίσος... γιατί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μα, για τον πόλεμο... Τι άλλο; Ούτε που θέλω να τα σκέφτομαι αυτά!

ΓΕΡΟΣ Έχεις δίκιο... Και ποιος το θέλει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σε άλλο τόνο). Και δεν μου λες, δεν μου λες...

ΓΕΡΟΣ Τι πράμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με νόημα). Καμιά άλλη παρέα... δε... τίποτα;

ΓΕΡΟΣ (Πονηρά). Εννοείς... μπα... πάν' αυτά... τά'κουφα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άει στο διάλο!.. Τώρα... που πήρες και βάρκα;

ΓΕΡΟΣ Α... τα βαρέθηκα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω... μπαϊλντισες.

ΓΕΡΟΣ Α, γεια σου!.. Εσύ, αν θέλεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι;

ΓΕΡΟΣ Μπορείς να φέρνεις και την παρέα σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιον το Χατζατζάρη... ή την Αγλαία;

ΓΕΡΟΣ Γιατί όχι; Η βάρκα χωράει... και πέντε άτομα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αλλά... άμα τύχει καμιά καλή ψαριά... δεν θα χωράνε τα ψάρια...

ΓΕΡΟΣ Ναι, ε; (Γελάει). Χα, χα, χα, χα... ωραία!.. Γελάσαμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες, είδες; Χα! (Σε άλλο τόνο). Και... και τώρα που γελάσαμε... δεν μου λες...

ΓΕΡΟΣ Τι πράμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάθε πότε θα έρχομαι εγώ εκεί πέρα;

ΓΕΡΟΣ Α... εσύ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ... τι εγώ;

ΓΕΡΟΣ Κάθε πότε μπορείς εσύ. Εγώ... και κάθε μέρα, που λέει ο λόγος, να μου 'ρχεσαι... άλλο που δεν θέλω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπα;

ΓΕΡΟΣ Βέβαια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για κάτσε, ρε μάστορα... γιατί κάτι... κάτι δεν έχουμε ξεκαθαρίσει...

ΓΕΡΟΣ Τι, τζάνεμ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ εκεί πέρα, που λέμε νά 'ρχομαι... τέλος πάντων, θα πληρώνουμε... ή θά 'ρχομαι έτσι για γούστο;

ΓΕΡΟΣ Α... ναι... δεν το ξεκαθαρίσαμε. Είδες;

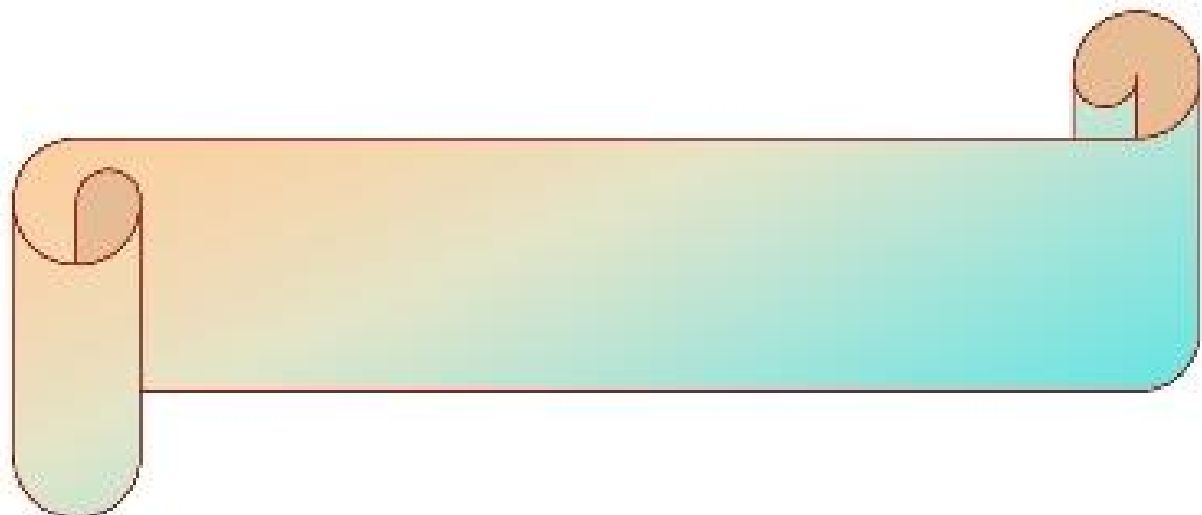
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ'... αυτό δεν λέμε;

ΓΕΡΟΣ Οποσδήποτε κάτι θα σου δίνω... Ε, τι; Αλλά αυτό, άσε να το κουβεντιάσουμε το βραδάκι, που θά 'ρθεις. Εντάξει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εντάξει. Οπότε, το βραδάκι να σου 'ρθω;

ΓΕΡΟΣ Βέβαια!.. Θα σε περιμένω. (Σε άλλο τόνο). Λοιπόν... να πηγαίνο τώρα... Αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αντίο, αντίο! (Κατ'ιδίαν εόθυμα). Α, να σου βγουν τα μάτια και τα δύο... (Σε άλλο τόνο). Ρε, τον αβγα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και πλησιάζοντας). Τι έγινε, ματάκια μου; Τι λέει ο αγάς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πλάκα έχει...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι δηλαδή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Παράτησε, λέει, το χτήμα, γιατί μπαϊλντισε... και πήρε βάρκα.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ε, τι... κακό είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, κακό δεν είναι... αλλά σε κάνα μήνα... βλέπω να μας λέει ότι μπαϊλντισε και με τη βάρκα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Και δεν χαιρέσαι... να την έχεις εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ... καλά ακούγεται.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Να τρώμε και κάνα ψαράκι... Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... στα ψάρια, να σου 'πώ, δεν τα καταφέρνω εγώ. Άμα τραβάει η όρεξη σου καμιά νάρκη...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι νάρκη, τρομάρα σου... τώρα νάρκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν έχει πια, ε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αστειεύεσαι; (Σε άλλο τόνο). Βρε... καμιά τοπουρίτσα δεν λες εκεί πέρα... να την ψήσουμε... με λαδολέμονο... τιφ, τιφ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Λαδολέμονο, ε... τιφ, τιφ;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Κι άμα πάνεις και πολλές... θα πουλάς κιόλας... Θα 'κονομάς...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θα 'κονομάω, ε; Χμ... δεν θά 'ν' κι άσχημο.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Μικρή σιγή). Τελικά, με το γέρο... τι είπατε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον αβγά; Α... είπαμε να πάω το βραδάκι εκεί πέρα... να μιλήσουμε και τι θα μου δίνει.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Α... δεν μιλήσατε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι. Χα... Λες να ήθελε να πηγαίνω έτσι για γούστο, ρε;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ξέρω 'γώ; Κι εμένα, που ήρθα και σε βρήκα, δεν μου 'δωσε τίποτα. Άλλες φορές κάτι μου 'δινε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, ναι... σήμερα δεν σου 'δωσε ούτε γρόσι!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Βέβαια... κάτι μου είπε εκεί που χωρίζαμε. (Σε άλλο τόνο). Τέλος πάντων... δεν έχω παράπονο απ' τον αγά... έχω βγάλει παράδες μπόλικους.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Θεσ να πάμε παρέα το βραδάκι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Στο χτήμα του... και δεν πάμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ναι... Ναι, μπράβο!.. Μήπως χρειαστώ, ξέρω 'γώ, και καμιά βοήθεια, ρε... Γιατί αν 'πώ να περιμένω απ' τον αβγά... σώθηκα... Κάνα-δυο φορές την έριξε μέσα, λέει... και πονάνε τα πάκια του ακόμη!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αφού εσύ λες ότι είσαι ειδικός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Ήμουνά... Από τότε όμως... έχουνε περάσει κάτι... κάτι δεκαετίες... κάτσε καλά. Μη θεσ να την πάθω όπως μια φορά, που

με καπακώνει ένα κύμα, Χατζατζάρη, την ώρα που έμπαινα... Είχα ρίξει, που λες, την βάρκα στο νερό και, όπως κάνω έτσι να σαλτάρω, βρέθηκα στον πάτο ανάσκελα!.. Ήπια νεράκι... ήπια... χα... δεν σου λέω τίποτα.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Γελάει). Χα, χα, χα, χα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μη γελάς!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Γελάει πιο δυνατά). Χα, χα, χα, χα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χατζατζάρη, σκάσε!.. Βούλωσ' το... το καλό που σου θέλω...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Βρε, λέγε... κι άσε με 'μένα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπορώ; Αφού γελάς... Κόφτο... Σιλάνς!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Εντάξει... τὸ 'κοψα. Λέγε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γόρδια, που λες, στα τέσσερα... σηκώθηκα όρθιος... πήρα ανάσα... ρεύτηκα και κάνα δυο φορές... 'Ντάξει. Ψάχνω μετά για το κοφίνι που 'χα για τις νάρκες... πουθενά!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τι έγινε... σου 'χε πέσει στη θάλασσα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έτσι νόμιζα, αλλά, ευτυχώς, μου 'χε πέσει μέσα στη βάρκα. Ωσπου να το καταλάβω όμως...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Τέλος πάντων... πάλι καλά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είναι μανίκι το ρίξιμο της βάρκας στο νερό, μην το συζητάς! Καλό είναι η βάρκα να μένει μέσα στο νερό... αλλά εκεί που την έχει ο αβγάς...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι... μου έλεγε σηκώνει κύμα και είναι ανοιχτά πολύ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τέλος πάντων... Θα 'ρθείς το βραδάκι να πάμε παρέα, έτσι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ναι, δεν σου είπα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να ιδούμε: τι ακριβώς θέλει; Θα δίνει και κάνα φιλό ή... πάει αμάκα η δουλειά;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Αμακαδόρος ο αγάς; Μπα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα, ε; Αυτό λέω κι εγώ.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Μικρή σιγή). Αλήθεια, σου είπα... τίποτα σούνεργα φαρέματος έχει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι... γιατί;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Θεσ να φέρω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Όχι, μωρέ... άλλη φορά. Πάμε τώρα να ιδούμε τι διάλο θέλει.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Όπως νομίζεις... Ε... εγώ λέω να πεταχτώ μέχρι το σπίτι, κάτι που έχω να κάνω... και αργότερα περνάω και φεύγουμε... (Στρέφει και εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού). Άντε, γεια σου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό... κι από πεζοδρόμιο... (σε άλλο τόνο) μη σε πατήσει κανένα κάρο και ξεβρομίσει ο τόπος...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας. Προχωράει αργά-αργά προς το σαράι προσπερνώντας τον Καραγκιόζη). Γεια σου, μπαμπάκο...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Μόλις ο Κολητήρης τον προσπερνάει). Πού πας, ρε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Σταματάει χωρίς να στρέψει). Ε... δεν είπαμε; Στον Σολωμό.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... στον Εβραίο... Και η μάνα σου... παρέα δεν θα πηγαίνατε;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Κάπου... κάπου θα πήγαινε πρώτα, μου είπε... ούτε που κατάλαβα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ ξέρεις να πας... δεν ξέρεις;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, αμέ; Ξέρω. (Προχωράει λίγο προς το σαράι, μετά σταματάει και στρέφει προς τον Καραγκιόζη). Ρε, μπαμπάκο!.. Εσύ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με προθυμία διακόπτοντάς τον). Τι... τι θυμήθηκες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τον εθνικό μας ύμνο ποιος τον έχει γράψει... ξέρεις εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον εθνικό μας ύμνο; (Σκέπτεται). Τον εθνικό μας ύμνο... τον έγραψε ο... ο αυτός... ο... ο Σολωμός.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ο Εβραίος;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Γελώντας). Ο Εβραίος... χα, χα, χα, χα!.. Όχι, ρε, ο Εβραίος...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Άλλος Σολωμός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!.. Ο Διονύσιος Σολωμός.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Με τον Σιορ-Διονύσιο... έχουνε καμιά συγγένεια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... για συγγένεια δεν ξέρω. Πατριωτάκια, πάντως... σίγουρα είναι.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Από την Ζάκυνθο ήτανε κι αυτός;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... από το τζάντε.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Και... γιατί τον έγραψε τον εθνικό μας ύμνο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; (Εύθυμα). Ε... για να τον τραγουδάμε κάπου-κάπου... και να ξυπνάμε απ' τον εθνικό μας ύμνο... Κατάλαβες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Όχι. Εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι εγώ;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Καλά... τραγουδά... (Στρέφει προς το σαράι).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα 'δώ, ρε!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ (Στρέφει πάλι προς το μέρος του). Τι θέλεις, παιδάκι μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για πες μου: τι τρέχει; Γιατί με ρώτησες για τον εθνικό μας ύμνο;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Έτσι μου 'ρθε και σε ρώτησα... Απαγορεύεται;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι! Ποιος σου 'πε τέτοιο πράμα; Να με ρωτάς ό,τι θες!

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Ναι, αλλά κι εσύ να μου λες σωστές κουβέντες... όχι σαχλαμάρες!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι έκαμε, λέει;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Κι όταν δεν ξέρεις... να λες δεν ξέρω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι διάλο λες;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Και να μην λες εξυπνάδες... γιατί και οι εξυπνάδες σαχλαμάρες είναι!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε... πας καλά;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Εγώ ή εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Αγριεύει). Εεεέ!..

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Και οι αγριάδες είναι σαχλαμάρες!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τεντώνει το μακρό του χέρι προς τα κάτω και το κουνάει 'μπρός-πίσω σαν εκκρεμές). Θα σε κουτουπώσω...

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Δεν σε φοβάμαι... εγώ είμαι μεγάλος τώρα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μεγάλος, ε; (Μαζεύει το χέρι του).

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Πάω και για δουλειά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο!.. Αυτό δεν είναι κακό.

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Θα πάρω και λεφτά... Αμέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμέ;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Τώρα, τι λες... θα με αφήσεις να πάω στην δουλειά μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ; Και γιατί δεν πας;

ΚΟΛΗΤΗΡΗΣ Αυτό λέω κι εγώ... (Στρέφοντας προς το σαράι). Άντε, γεια! (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού τραγουδώντας φάλτσα). Σουμιώτισσα, Σουμιώτισσα... πότε 'α πας στην Πάτλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Κατ' ιδίαν). Ε, το γρουσοζικό... στην τσίτα είναι για καυγά, θεμά το γονιό του... Ρε, τί 'ν' τούτο; Αχά... η Αγλαΐα. Τι να θέλει;

ΑΓΛΑΪΑ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Α... εδώ εισ' εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όπως βλέπεις...

ΑΓΛΑΪΑ Ο Κολητήρης είναι μέσα, ξέρεις; Κάπου είπαμε να πάμε μαζί.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... ωραία συνεννόηση... κωφάλαλου με τυφλό!.. (Σε άλλο τόνο). Στου Εβραίου πάει, βρε... μόλις έφυγε. Τι διάλο... δεν τον είδες;

ΑΓΛΑΪΑ Άσχ... θα πήγε από 'δώ το στενό... (Στρέφει προς το σαράι). Πάω.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τράβα γρήγορα... μην πάει εκεί και δεν σε βρει και σηκωθεί και φύγει!

ΑΓΛΑΪΑ Ναι, ναι... Άντε, γεια σου... (Εξέρχεται πάλι προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο καλό... (Κατ' ιδίαν). Για να πάω κι εγώ μέσα... να περιμένω το Χατζατζάρη. (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας).

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΔΕΥΤΕΡΗ

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού και προχωράει προς την καλύβα). Για να πάω να ιδώ: πώς τα πηγαίνει ο Καραγκιόζης με τον Μπεκήρ αγά; Να ψαρεύουνε άραγε ή... Αχά... ο αγάς!

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας. Μιλάει θλιμμένα). Γεια σου, Χατζηαϊβάτη...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Καλώς τον Αγά.

ΓΕΡΟΣ Τον Καραγκιόζη ψάχνεις;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι.

ΓΕΡΟΣ Δεν είναι μέσα.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Συμβαίνει κάτι; Κάπως μου φαίνεσαι...

ΓΕΡΟΣ Άστα, τζάνεμ... πάθαμε χουνέρι.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Με τον Καραγκιόζη;

ΓΕΡΟΣ Με τον Καραγκιόζη... ναι. Ο ερίφης... πού να βρίσκεται τώρα;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Ανήσυχος). Μα... μα, τι έγινε;

ΓΕΡΟΣ Μπρε παιδί μου... πήγαμε, ρίξαμε την βάρκα στο νερό, που λες...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Χθες το βραδάκι;

ΓΕΡΟΣ Προχθές. Μπαίνουμε μέσα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Στη βάρκα;

ΓΕΡΟΣ Ναι, μπράβο... Είχαμε και τα σόνεργά μας 'κεί πέρα... για να ψαρέψουμε. Δεν βάλουμε μπροστά τη μηχανή... ξανοιχτήκαμε λίγο με τα κουπιά.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μάλιστα.

ΓΕΡΟΣ Αρχίσαμε, που λες, να ψαρεύουμε... με το καλαμπουράκι μας... ο Καραγκιόζης έλεγε και κάνα τραγουδάκι... περνάγαμε μια χαρά... Μια χαρά!.. Κάναν καιρό όμως, κοιτάω προς τα έξω... τι να δω;

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι, τι;

ΓΕΡΟΣ Η στεριά σχεδόν χαμένη!.. Ο αέρας μας πήγαινε μέσα... Πάω να βάλω τη μηχανή μπροστά, για να βγούμε έξω... να μην παίρνει, η μαγκούφα, με τίποτα. Έσκασα... μπαϊλντισα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Ο Καραγκιόζης;

ΓΕΡΟΣ Ήρθε κι αυτός ο δόλιος εκεί... Τράβαγε... τράβαγε το σχοινί... τίποτα η διαβολεμένη!.. Πρου-πρου-πρου κι έσβηνε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι μου λες;

ΓΕΡΟΣ Ναι, μπρε παιδί μου... ένα μυστήριο πράμα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Πρου-πρου-πρου κι έσβηνε;

ΓΕΡΟΣ Μπράβο!.. Πιάνει τα κουπιά ο Καραγκιόζης...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τα κατάφερνε;

ΓΕΡΟΣ Ναι, αλλά ο αέρας φύσαγε κόντρα... και, όπως είμαστε πάνω

στη βάρκα και οι δύο, κάναμε μπούγιο... κι όλο μας έπαιρνε μέσα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι λες, Αγά μου; Και τι κάνατε;

ΓΕΡΟΣ Τι κάναμε; Αποκοτιά μεγάλη, Χατζηαϊβάτη... Πιάσαμε ένα σχοινί ο καθένας δεμένο στη βάρκα... και πέσαμε στη θάλασσα...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Κολόμπι... ξέρατε;

ΓΕΡΟΣ Εγώ ξέρω καλό... ο Καραγκιόζης όμως...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τι... δεν ήξερε;

ΓΕΡΟΣ Χμ... Το κακό δεν ήτανε που δεν ήξερε... το κακό ήτανε που νόμιζε ότι ξέρει....

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Τρομάρα του!..

ΓΕΡΟΣ Ναι... ναι!.. Καταλαβαίνεις... με το που πέφτουμε... τον χάνω. Πήγε σούμπιτος, που λέμε...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι έκανες;

ΓΕΡΟΣ Εγώ, τίποτα... τά 'χασα! Μοναχός του... τραβώντας το σχοινί βγήκε και σκαρφάλωσε πάλι πάνω στην βάρκα... Φεύγα εσύ, μου λέει... κολόμπα να σωθείς... Εγώ... αντίο, Γλαρέντζα!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αντίο, Γλαρέντζα, ε;

ΓΕΡΟΣ Κολόμπαγα... κολόμπαγα μέσα στην νύχτα... ούτε που ξέρω πόσες ώρες... Και, όσο έβλεπα φώτα στη στεριά, καλά τα κατάφερνα. Μόλις όμως έσβησε και το τελευταίο φως... ε, τότε τα χρειάστηκα!.. Τότε, Χατζηαϊβάτη... όλη μου η ζήση πέρασε με μιας από τη σκέψη μου...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και η Μαριλού, ε;

ΓΕΡΟΣ Προπαντός αυτή... που ακόμα και τώρα σε... σε νταλκάδες με ρίχνει.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι νταλκάδες... (Σε άλλο τόνο). Ο Καραγκιόζης;

ΓΕΡΟΣ Ο Αλλάχ ξέρει πού βρίσκεται... (Μικρή σιγή). Αν τον έπιασε κανένα περιπολικό του Λιμενικού...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Μικρή σιγή). Μήπως...

ΓΕΡΟΣ (Τον διακόπτει). Τι... για να πνίγηκε; Α... μπα, δε... δεν ήταν άγρια η θάλασσα. Μόνο, αυτό το αεράκι, που τραβούσε τη βάρκα μέσα. Κατάλαβες;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μήπως όμως η θάλασσα ήτανε πιο άγρια παρά μέσα;

ΓΕΡΟΣ Τώρα... μην κακομελετάς, τζάνεμ... Άσε με στη στενοχώρια μου!

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Μικρή σιγή). Να ρωτήσω κάτι άλλο;

ΓΕΡΟΣ Να ρωτήσεις...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Έτσι όπως την πήγαινε την βάρκα ο καιρός... πού θα μπορούσε να την φτάσει;

ΓΕΡΟΣ Τι να σου 'πώ... σε κάποιο νησί... σε κάποιο ξερονήσι... (Σε άλλο τόνο). Αλλά το θέμα είναι: μήπως ο Καραγκιόζης κατάφερε να βάλει μπροστά τη μηχανή... κι απέ... κατά πού τράβηξε; (Μικρή σιγή). Μπορεί όμως, και να τον εβρήκε κανένα περιπολικό του Λιμενικού.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Και να τον μάζεψε;

ΓΕΡΟΣ Και να τον έχει μέσα.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μέσα, γιατί;

ΓΕΡΟΣ Γιατί η βάρκα δεν είναι δηλωμένη... είναι παράνομη!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μη μου 'πεις!.. (Σε άλλο τόνο). Καλά... και τ' όνομα;

ΓΕΡΟΣ Τι; Εγώ τό 'δωσα... έτσι. Και τώρα, που λες, δεν ξέρω πώς να το χειριστώ... Έλεγα να πάω στον Ταχήρ... αλλά τι να του λέω... ότι είχα τη βάρκα χωρίς άδεια... ψάρευα χωρίς άδεια... κι είχα και τον Καραγκιόζη;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πραγματικά... είσαι σε πολύ δύσκολη θέση.

ΓΕΡΟΣ Εμ'... δεν είμαι; (Μικρή σιγή). Δεν μου λες... εσύ έχεις κάτι πάρε-δώσε με τον Ταχήρ...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι 'θελες;

ΓΕΡΟΣ Μήπως ξέρει τίποτα για τον Καραγκιόζη;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Και να ξέρει... δεν είναι σίγουρο ότι θα μου ειπεί. (Σε άλλο τόνο). Εσύ δεν θα πας να του 'πεις για την βάρκα;

ΓΕΡΟΣ Σκέφτομαι να πάω να του ειπώ ότι την έχασα. Δεν πρόλαβα να την δηλώσω... την είχα εκεί για δοκιμή... Μμ; Τι λες κι εσύ;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ξέρω 'γώ; Θα την πληρώσει ο Καραγκιόζης...

ΓΕΡΟΣ Αν τότε βρήκανε με την βάρκα... Μπορεί όμως αυτός να την παράτησε, ξέρω 'γώ, κάπου... (Σε άλλο τόνο). Πάντως, εδώ που τα λέμε, είναι προτιμότερο αυτό.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Να τιμωρηθεί ο Καραγκιόζης;

ΓΕΡΟΣ Ε; Ναι... και, όπως και να το κάνουμε... δεν θα χάσει από μένα. Αλίμονο!.. (Μικρή σιγή). Έπειτα, πόσο θα τιμωρηθεί; Πήρε 'κει πέρα με το θάρρος... την βάρκα για μια βόλτα. Τον τράβηξε μέσα ο καιρός... τι φταίει;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τότε, πες του αυτό που λες... και πιστεύω να πάνε όλα καλά.

ΓΕΡΟΣ Ναι... ναι... αυτό θα πάω να του 'πώ... Εσύ περίμένε με κάπου εδώ γύρω.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Βεβαίως!.. (Στρέφει προς το σαράι). Εδώ από πάνω θα είμαι.

ΓΕΡΟΣ Πήγαινε στον καφενέ των γερόντων... παράγγειλε καφέ και θά 'ρθω κι εγώ.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Εντάξει, Αγά μου!.. (Εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΓΕΡΟΣ (Πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα του σαραγιού. Μετά κάνει λίγο πίσω μονολογώντας). Αλλά να διούμε κιόλας; είναι μέσα ο Ταχής;

Σκηνή Β'

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Εμφανίζεται μετά από ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού). Πόγια, καλώς το Αγά!.. Πο, τι να χαλεύει;

ΓΕΡΟΣ Γεια σου, Δερβέναγα. Τον Ταχήρ θέλω... Ειδοποίησέ τον ότι τον περιμένω.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Πόγια, να του δίνω χαμπέρι... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού. Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, εφέντ' Ταχήρ!..

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Τι συμβαίνει, Δερβέναγά; Ποιος είναι κάτω;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, το Μπεκήρ αγά νά 'ναι φερμένο κάτω και να καρτεράει εκεί... Πο, να χαλεύει το αφεντιά σου...

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Εντάξει, Δερβέναγά... πήγαινε.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πο, να πασάω, εφέντ' Ταχήρ. Προσκυνώ, το καημένο...

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Καλώς τον Αγά!
Τι κάνεις;

ΓΕΡΟΣ Γεια σου, Ταχήρ! Καλά είμαι... ε... ας τα λέμε καλά... Ελόγου σου;

ΤΑΧΗΡ Κι εγώ καλά.

ΓΕΡΟΣ Ο πολυχρονεμένος μας Βεζίρης;

ΤΑΧΗΡ Πολύ καλά!.. (Μικρή σιγή). Ήθελες κάτι;

ΓΕΡΟΣ Ναι... κάτι θέλω να σου ειπώ... και, αν γίνεται, τζάνεμ, να μείνει μεταξύ μας.

ΤΑΧΗΡ Αν γίνεται, γιατί όχι;

ΓΕΡΟΣ Λοιπόν... όπως σου τά 'λεγα την άλλη φορά... το χτήμα το... το παράτησα. Το έδωσα εκεί σε κάποιον να το δουλεύει αυτός. Ε... για να περνάει και η ώρα μου, πήρα μια βάρκα...

ΤΑΧΗΡ Βάρκα; (Γελάει). Χα, χα, χα!.. Καλά είσαι, για νά 'σαι...

ΓΕΡΟΣ Γιατί;

ΤΑΧΗΡ Ε; Τίποτα... (Αρχίζει πάλι να γελάει). Χα, χα, χα, χα... Για... για λέγε...

ΓΕΡΟΣ (Ξεροβήχει). Μου την κλέψανε...

ΤΑΧΗΡ (Γελώντας δυνατά). Άει στο καλό... Χα... χα... χα!.. Ωω-ώ... χα, χα, χα, χα, χα!.. Σου την κλέψανε, ε;

ΓΕΡΟΣ Εμ'... μάλλον... Δεν την βρίσκω.

ΤΑΧΗΡ Βρε, τι λέτε; (Σε άλλο τόνο). Στο χτήμα την είχες;

ΓΕΡΟΣ Ναι... την πήρα 'κεί πέρα να διώ αν τα καταφέρνω... και μετά θα πήγαινα στο Λιμεναρχείο.

ΤΑΧΗΡ Αυτό θες να μείνει μεταξύ μας;

ΓΕΡΟΣ Δεν γίνεται, ε;

ΤΑΧΗΡ Γίνεται, αν δεν ανακατευτεί το Λιμεναρχείο... αλλά, αν δεν ανακατευθεί το Λιμεναρχείο, πώς θα την βρούμε;

ΓΕΡΟΣ Δεν έχεις κανένα δικό σου άνθρωπο εκεί πέρα; Εσύ παντού έχεις.

ΤΑΧΗΡ Τι να κάνει;

ΓΕΡΟΣ Να έχει το νου του... αν βρεθεί καμιά βάρκα πουθενά μόνη της... ή κάνας ναυαγός... Μμ;

ΤΑΧΗΡ Έχω... και ποιον έχω; Παιδί... λουλούδι!..

ΓΕΡΟΣ Ποιόνε, μπρε;

ΤΑΧΗΡ Το φίλο σου τον Οσμάν... Τον θυμάσαι;

ΓΕΡΟΣ Μη μου 'πείς!.. Αυτό το κτήνος;

ΤΑΧΗΡ Μπράβο!.. Από τότε τού 'γινε μετάταξη στο Λιμενικό.

ΓΕΡΟΣ (Σκεπτικός). Μάλιστα...

ΤΑΧΗΡ Θα έρθει από 'δώ, όπου νά 'ναι... Θα του ειπώ εγώ για τη βάρκα, να έχει το νου του, χωρίς βέβαια να αναφέρω τίποτε για σένα.

(Σε άλλο τόνο). Εκτός αν δεν θες να τον ανακατέψω καθόλου.

ΓΕΡΟΣ Κανέναν άλλον... δεν έχουμε, ε;

ΤΑΧΗΡ Δεν μου 'ρχεται στον νου κάποιος άλλος...

ΓΕΡΟΣ Τέλος πάντων... χειρίσου το όπως νομίζεις.

ΤΑΧΗΡ Εντάξει... Άντε, θα τα 'πούμε σε λίγο... Γεια σου!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΓΕΡΟΣ Γεια σου, Ταχήρ... και σ' ευχαριστώ πολύ, τζάνεμ... (Εξέρχεται και αυτός προς την πλευρά του σαραγιού).

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλόβας. Αμίλητος πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα του σαραγιού. Μετά κάνει λίγο πίσω).

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Κοίταξε, Δερβεναγά... αν είναι ο Οσμάν, πες του να περιμένει.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ταμάμ, εφέντ'... (Εμφανίζεται με ποδοβολητό από την πλευρά του σαραγιού). Πο, καλώς το Οσμάν

Αγά!

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Γεια σου, Βελή! Ο αφέντης ο Ταχέρ... ξέρεις, είναι μέσα;

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ Αχά! Πόγια, μέσα νά 'ναι και να κρένει να καρτεράς, Αγά μ'. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού. Χωρίς να φαίνεται). Πόγια, εφέντ' Ταχέρ... πο, το Οσμάν αγά κάτω...

ΤΑΧΗΡ (Χωρίς να φαίνεται). Εντάξει, Δερβεναγά... πήγαινε.

ΒΕΛΗΓΚΕΚΑΣ (Χωρίς να φαίνεται). Πο, να πασίνω, εφέντ'.

ΤΑΧΗΡ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Μπρε... καλώς τον!..

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Καλό νά 'χεις, μπέη!

ΤΑΧΗΡ Τι γίνεται, μπρε Οσμάν; Μας φέρνεις κάνα νέο;

ΑΕΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Μπα... τίποτα... Ηουχία.

ΤΑΧΗΡ Όλα καλά δηλαδή;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ε; Ναι.

ΤΑΧΗΡ Μπράβο... μπράβο!..

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εδώ, πώς τα πάτε;

ΤΑΧΗΡ Και εδώ όλα καλά... ήσυχα. (Σε άλλο τόνο). Ξέρεις... ήθελα κάτι...

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Ό,τι θέλεις, μπέη μου.

ΤΑΧΗΡ Θέλω, τζάνεμ, νά 'χεις τον νου σου... μήπως βρεθεί πουθενά καμιά βάρκα μόνη της... εγκαταλειμμένη... ή κανένας ναυαγός... κράτησέ με ενήμερο... Ε;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Υποθέτω... ενδιαφέρεσαι προσωπικά, μπέη μου...

ΤΑΧΗΡ Προσωπικά, όχι... αλλά κάποιος δικός μου είναι στη μέση... και θέλω να του φανώ χρήσιμος. Κατάλαβες; Θέλω να το 'δεις έτσι... ζεστά.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Εντάξει... θα έχω τον νου μου. Μείνε ήσυχος!

ΤΑΧΗΡ Και, όταν μάθεις κάτι, μου λες. Έτσι;

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Βέβαια... αμέσως!..

ΤΑΧΗΡ Εντάξει, μπρε Οσμάν... Σ' ευχαριστώ, ε; Άντε... στο καλό να πας.

ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΣ Τίποτα, μπέη μου... (Στρέφει προς την καλύβα). Τι; Αλίμονο... (Εξερχόμενος προς την πλευρά της καλύβας). Φεύγω... αντίο!

ΤΑΧΗΡ Γεια σου... γεια σου!.. (Στρέφει προς το σαράι. Μονολογεί).
Πού νά 'ναι τώρα ο Μπεκήρ αγάς; (Μικρή σιγή). Α... έρχεται.

ΓΕΡΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Τι έγινε, μπρε
Ταχήρ... τα είπατε;

ΤΑΧΗΡ (Εύθυμα). Με τον δικό σου; Τα είπαμε... τα είπαμε... Θά 'χει,
λέει, τον νου του και θα με ειδοποιήσει αμέσως.

ΓΕΡΟΣ Πώς τα φέρνει το κισμέτ, ε;

ΤΑΧΗΡ Πράγματι καμιά φορά...

ΓΕΡΟΣ Ξέχασα να σε ρωτήσω κάτι... Αν αυτός που πήρε την βάρκα
μου έπαθε κάτι... ξέρω 'γώ, πνίγηκε... έχω εγώ καμιά ευθύνη;

ΤΑΧΗΡ Χα!.. Τον Αλλάχ να παρακαλός... να μη συμβεί κάτι τέτοιο, Αγά!

ΓΕΡΟΣ Κατάλαβα.

ΤΑΧΗΡ Τέλος πάντων... όταν την βρεις την βάρκα, να πας αμέσως να
την δηλώσεις.

ΓΕΡΟΣ Να την δηλώσω ή να την πουλήσω;

ΤΑΧΗΡ Μα, να σου 'πώ!.. (Προχωράει λίγο προσπερνώντας τον).

ΓΕΡΟΣ (Στρέφοντας αμέσως προς αυτόν). Φεύγεις; Γεια σου, Ταχήρ...

ΤΑΧΗΡ (Ενώ εξέρχεται αργά-αργά προς την πλευρά του σαραγιού). Γεια!

ΓΕΡΟΣ Και σ' ευχαριστώ... Ε; Ευχαριστώ πολύ.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού μετά από λίγο). Τι έγινε, Αγά μου;

ΓΕΡΟΣ Τι να γίνει, τζάνεμ; Ο Ταχήρ ζήτησε από αυτό το κάθαρμα να 'χει το νου του και... άμα μάθει κάτι, να του 'πεί.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Και... εντάξει;

ΓΕΡΟΣ Εντάξει, αλλά τι τα θέλεις; Δύσκολα πολύ τα πράματα, άσε... Ο Αλλάχ να βάλει το χέρι του, να μην πάθει τίποτα ο Καραγκιόζης.

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Χα... Έννοια σου, και τό 'βαλε!.. Για... κοιτάξε πίσω σου!

ΓΕΡΟΣ Μμ; (Στρέφει προς την καλύβα. Με ευχάριστη έκπληξη). Μπρε!..

Σκηνή Η'

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του. Σε εύθυμο τόνο). Χαίρετε, χαίρετε!..

ΓΕΡΟΣ (Με χαρά). Μπρε... ζεις, μπρε; Μπράβο σου!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Στον Καραγκιόζη). Ματάκια μου... είσαι καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα είμαι μια χαρά!..

ΓΕΡΟΣ (Στον Καραγκιόζη). Τι έγινε... πώς τα κατάφερες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ... Μακάρι νά 'ξερα... Ένα σας λέω μοναχά: έκανα τάμα σ' όλους τους άγιους, που θυμήθηκα!

ΓΕΡΟΣ Κι είναι πολλοί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εέρω 'γώ... πού να τους θυμάμαι τώρα;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Πρέπει να τους θυμηθείς, Καραγκιόζη μου!..

ΓΕΡΟΣ Ναι, τζάνεμ!.. Και να το πας το τάμα, αφού γλίτωσες. Πρέπει... Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Να το πάω; Μια κουβέντα είναι... Θα ιδούμε.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Για πες μας, βρε... πού ήσουνα κοντά δυο μέρες τώρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εύθυμα). Κρουαζιέρα στο Αιγαίο... πού να σας τα λέω...

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Μα, τι λες; Άκου', κρουαζιέρα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χούμορ κάνω, ρε... χούμορ!.. (Μικρή σιγή). Που λες, Αβγά μου... θυμάσαι που χωρίσαμε... εσύ κίνησες κολυμπώντας για τη στεριά κι εγώ έμεινα στη βάρκα...

ΓΕΡΟΣ Ναι, μπράβο... τι έκανες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... το πρώτο-πρώτο... δοκίμασα πάλι να βάλω την μηχανή μπροστά... Τζιφος.

ΓΕΡΟΣ Δοκίμασες πολλές φορές;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και είκοσι!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ (Στον Καραγκιόζη). Μα, είναι δυνατόν... γιατί;

ΓΕΡΟΣ (Στον Χατζηαβάτη). Ξέρεις, αυτά τα διαόλου μαραφέτια, έτσι τα λέω εγώ... όσο εξυπηρετικά και βολικά είναι όταν δουλεύουν... ε, τόσο βασανιστικά είναι, τζάνεμ, όταν χαλάνε.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και όλο χαλάνε, όταν τα χρειάζεσαι. Κατάλαβες; Όσο δεν τα χρειάζεσαι, δεν χαλάνε ποτέ... θεμά το γονιό τους!..

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Και τι έχει πάθει, είδατε;

ΓΕΡΟΣ Τι να διούμε; Ό,τι και να έχει, μάστορα θέλει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εκτός, αν θέλει βενζίνα.

ΧΑΤΖΗΑΒΑΤΗΣ Αλήθεια, βενζίνη είχε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μμ... Αβγά... (Μικρή σιγή). Μην μου 'πείς ότι δεν είχε βενζίνα η μηχανή...

ΓΕΡΟΣ Ε, πώς... άδεια μου τη δώσανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή, εσύ δεν έβαλες καθόλου βενζίνα;

ΓΕΡΟΣ Εγώ... δεν θυμάμαι... Εσύ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ούτε κι εγώ θυμάμαι... Χατζατζάρη, μήπως έβαλες

εσού... κρυφά; Τι λες, ρε Αβγά... εμένα περίμενες να βάλω βενζίνα;

ΓΕΡΟΣ Μμ; Όχι, τζάνεμ... απλά νόμιζα ότι είχε. Λες να μην είχε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', δεν θα είχε...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Εύθυμα). Ε, ρε, κάτι βαρκάρηδες!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εκνευρισμένος). Χατζατζάρη, σιλάνς!.. Βούλωσ' το, γιατί θα την πληρώσεις εσού, μου φαίνεται... (Σε άλλο τόνο). Ρε, ζημιά!..

ΓΕΡΟΣ (Στον Καραγκιόζη). Τώρα, η βάρκα πού είναι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πού θες να είναι; Τόσα τάματα έκανα...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Στον Καραγκιόζη). Τι θες να 'πείς... ότι την έφερες;

ΓΕΡΟΣ (Στον Καραγκιόζη). Μην μου 'πείς!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλλά; Στο ρείκι είναι... δεμένη κανονικά!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Στον Καραγκιόζη). Και πώς τα κατάφερες, βρε;

ΓΕΡΟΣ (Στον Καραγκιόζη). Αλήθεια, πώς τα κατάφερες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χμ! Θυμήθηκα κάτι Κεφαλλονίτες, πού 'χανε πέσει σε φουρτούνα... μια στον πάτο της θάλασσας η βάρκα τους... μια στα σύννεφα ψηλά... Τάξε στον Άγιο τάμα, λέει τότε ο ένας... τάξε, για να σωθούμε!.. Τι να τάξω, λέει ο άλλος, που δεν έχουμε δεκάρα; Ωρέ, τάξε και τον γελούμε, του λέει ο πρώτος... Έτσι άρχισα κι εγώ τα τάματα.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Σε εύθυμο τόνο). Μπα, τρομάρα σου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... Το πρώτο τάμα το έκανα στην Παναγίτσα... νυξ!

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Μετά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μετά τάξω στον Χριστούλη... πάλι νυξ. Πιάνω τους μεγάλους άγιους, τους πρωτοκλασάτους... Αϊ-Γιώργη...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Συμπληρώνει). Αϊ-Γιάννη... Αϊ-Νικόλα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εκεί την πάτησα... τον Άγιο Νικόλα τελευταίο τόνο θυμήθηκα.

ΓΕΡΟΣ Α... αυτόν έπρεπε να τον θυμηθείς πρώτονε, μπρε! Λένε πως

είναι προστάτης των βαρκάρηδων.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Γέρο). Γιατί, των μαουνιέρηδων ποιος είναι;

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Γενικά όλων των ναυτικών είναι προστάτης ο Άγιος Νικόλαος, μεγάλη η χάρη του.

ΓΕΡΟΣ Σωστά!.. Τελικά όμως, τόνε θυμήθηκες κι αυτόν, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... Του τάζω, που λες, και του Αϊ-Νικόλα...

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ (Στον Καραγκιόζη). Και... άλλαξε ο αέρας;

ΓΕΡΟΣ (Στον Καραγκιόζη). Μην μου 'πείς!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν άλλαξε... έπεσε. Έπεσε! Και ευτυχώς... γιατί και ν' άλλαζε, πώς θα το καταλάβαινα εγώ; Τόσες ώρες μεσοπέλαγα, δεν ήξερα πια πούθε πάν' τα τέσσερα!..

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Ψέματα, ματάκια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και θες να σου 'πώ και κάτι; Ο αέρας μπορεί να είχε αλλάξει και τρεις και τέσσερις φορές... και εγώ να μην τό'χα πάρει είδηση.

ΓΕΡΟΣ Και μετά, που έπεσε, πώς ήξερες πούθε να τραβήξεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε... την έπεσα πάλι στον Άγιο Νικόλα... του λέω: τό'κανες το θαύμα σου... ολοκλήρωσέ το. Δείξε μου τώρα κατά πού να πάω.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Και τι έγινε... σου 'δειξε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!.. Σηκώθηκα, που λες, όρθιος, κοίταξα γύρω μου και πίσω μου ακριβώς είδα φώτα!

ΓΕΡΟΣ Νύχτα ήτανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... χτες το βράδυ.

ΧΑΤΖΗΒΑΘΗΣ Δηλαδή, ήσουνα στη θάλασσα είκοσι τέσσερις ώρες. Ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και βάλε... Δεν λες: ευτυχώς, πού'χα νερό!

ΓΕΡΟΣ Α, ναι... νερό είχαμε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είχαμε νερό... βενζίνη όμως; Τέλος πάντων... (Σε άλλο τόνο). Που λες, ευχαρίστησα τον Άγιο κι αμέσως πάνω τα κουπιά...

τούκου-τούκου... αχαχά... έπιασα στεριά λίγο πριν σβήσουνε τα φώτα.

ΓΕΡΟΣ Πάλι καλά...

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Μπράβο, ματάκια μου!..

ΓΕΡΟΣ (Στον Καραγκιόζη). Και από χθες το βράδυ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, κάτσε, ντε... δεν εβγήκα με την μία στο χτήμα... Πώς;

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Α... βγήκες αλλού;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, βέβαια... Ε... άραξα εκεί πέρα... χώθηκα μέσα στη βάρκα και ξεράθηκα. Και τώρα το πρωί που ξύπνησα, έριξα πάλι τη βάρκα στο νερό και την πήγα στο χτήμα... Την έβγαλα, την έδεσα εκεί ωραία-ωραία... ψάχνω μετά για τον Αβγά, πουθενά ο Αβγάς!..

ΓΕΡΟΣ (Στον Καραγκιόζη). Αμ' δεν ήτανε να κάτσω, τζάνεμ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι... πήγες εδώ στον Ταχήνη;

ΓΕΡΟΣ Ναι, αλλά... εντάξει.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή, τι εντάξει;

ΓΕΡΟΣ Του τό 'φερα 'κει πέρα απ' όξω-απ' όξω...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... απ' όξω-απ' όξω...

ΓΕΡΟΣ Κατάλαβες; Πρέπει μετά να πάω να του 'πώ ότι βρέθηκε η βάρκα κι ότι σκέφτομαι να την πουλήσω, γιατί...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον διακόπτει). Ξέρω, ξέρω... μπαϊλντισες!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Τι μπαϊλντισε, βρε, που... που τού 'φυγε η ψυχή;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο Γέρο). Τρόμαξες; Αμ', κακό σκολι ψόφο δεν έχει!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ (Στον Καραγκιόζη εύθυμα). Κακό ψόφο νά 'χεις...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στον Χατζηβατή). Σκάσε, ζών!..

ΓΕΡΟΣ Βρε, τον Καραγκιόζη!.. Απίστευτο μου φαίνεται.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμ' εμένα; (Σε άλλο τόνο). Ευτυχώς κι ο Άγιο-Νικόλας!

ΓΕΡΟΣ Να του πας το τάμα, που του έκαμες!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Ναι, βέβαια!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σε όλους θα πάω τάμα!.. Δεν μπορεί, κι οι άλλοι κάτι κάνανε... αλλιώς, θα είχα φτάσει... Μπαρμπαριά και Τούνεζη!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Θες να 'πεις ότι όλο εδώ κοντά τριγύριζες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μωρέ... αλλά και πού να το καταλάβω;

ΓΕΡΟΣ Βρε, τον Καραγκιόζη!.. (Σιγή). Λοιπόν... πάω σιγά-σιγά για το κονάκι μου... να ιδώ και την Μαριλού, που μου 'λειψε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... τώρα σου 'λειψε... Αμ', μια ζωή σου λείπει!..

ΓΕΡΟΣ Άστα, Καραγκιόζη... Πάω... γεια σας.. (Στρέφει, προσπερνάει τον Χατζηβατή και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στο Γέρο). Άντε στο καλό!..

ΧΑΤΖΗΒΑΤΗΣ Γεια σου, αφέντη Μπεκήρ αγά... στο καλό!.. (Μικρή σιγή). Άντε κι εσύ, ματάκια μου, να ξαποστάσεις... και μετά θα έλθω να κοιτάξουμε τι θα κάνουμε και για το τάμα... Μμ; Άντε, γεια σου... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

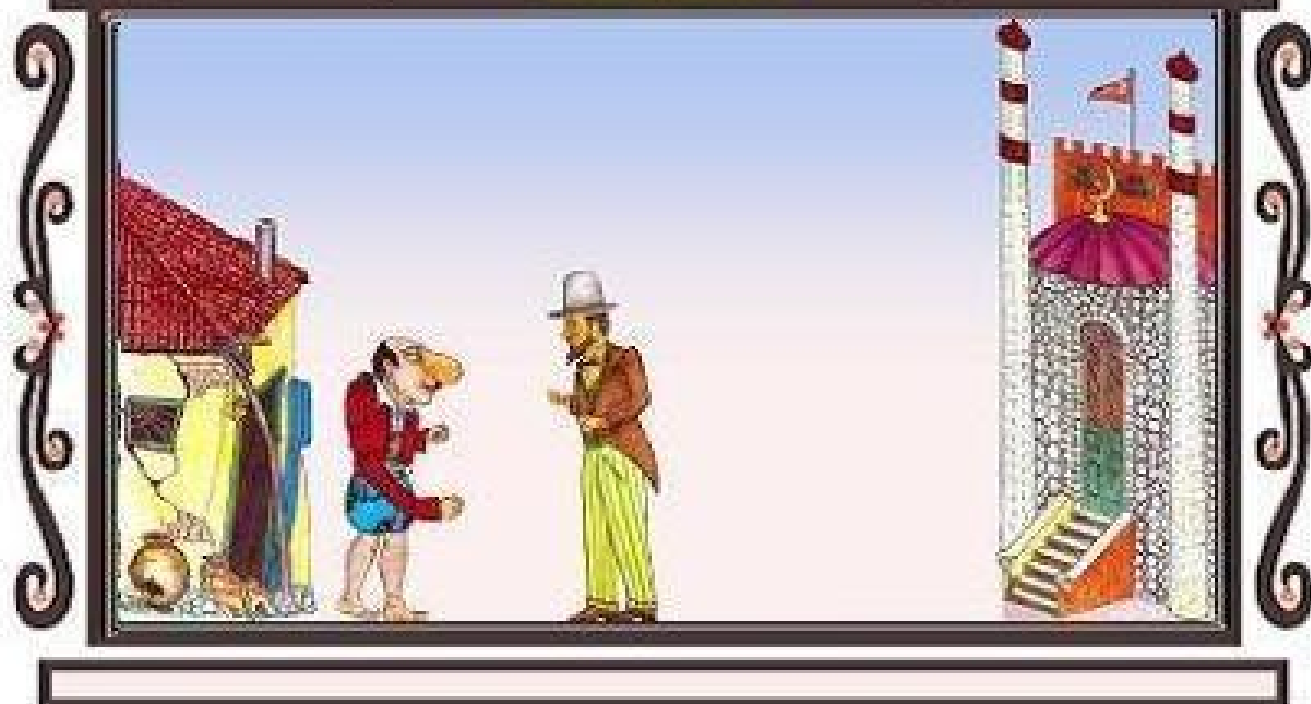
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, μαλαγάννα!.. (Εξερχόμενος πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας). Ε... ρε, τι τραβάμε κι εμείς οι ναυτικοί!..

ΤΕΛΟΣ ΤΗΣ ΔΕΥΤΕΡΗΣ ΠΡΑΞΗΣ

ΠΡΑΞΗ ΤΡΙΤΗ

Σκηνή Α'

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται Ζακυνθινή μουσική, που μετά από λίγο σταματάει). Ωρέ, δεν ακούεις, κόσμε... κάζο, όπου έπαθε ο πόβερρος ο Καραγκιόζος... (Πλησιάζει, χτυπάει την πόρτα της καλύβας και κατόπιν κάνει λίγο πίσω). Όπου κονταροχτυπιότανε με τα κύματα τρεις μέρες και τρεις νύχτες!.. Κι ούτε να φάει... κι ούτε να πει...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εμφανίζεται στο μεταξύ από την πλευρά της καλύβας του και συμπληρώνει εύθυμα). Κι ούτε να τραγουδήσει!.. (Σε άλλο τόνο). Τι διάλο λες, ρε Νιόνιο;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωωω... ποιόν βλέπουνε τα ωραιά μου τα μάθια;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον άνθρωπο που γύρισε από το πέλαγο'...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αλήθεια... γύρισες, ψυχή μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', δεν γύρισα... τι, ακόμη εκεί είμαι;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκε, όσκε... γύρισες... Κάνε μου... κάνε μου έτσι μια φούρλα για να σε ίδω καλά-καλά... και να σε χορτάσω, τζόγια μου!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Φούρλα θες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ναισκε... κάνε μου μία!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφει προς την καλύβα και αμέσως πάλι προς το σαράι). Εντάξει; Ωραίος; Να κάνω και μία τούμπα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκε, όσκε... Μπράβο, μπερτοδουλάκο μου! (Μικρή σιγή). Και ήσουνα... τρεις μέρες και τρεις νύχτες μεσοπέλαγα ήσουνα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... λιγότερο ήμουνα. Αλλά μου φάνηκε...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Κατάλιαβα... τρεις μέρες και τρεις νύχτες!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και βάλε...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και είχε μεγάλη φουρτούνα, Καραγκιόζο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι και φουρτούνα, ρε Νιόνιο... Δηλαδή... είχε, αλλά όχι πολύ μεγάλη.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Παναπεί... τρία... τέσσερα... πέντε μέτρα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι πράμα; Τι λες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Παραπάνω; Μη μου 'πείς!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν καταλαβαίνω για τι πράμα μιλάς...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τα κύματα, ψυχή μου... πόσα μέτρα ύψος είχανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... τα κύματα; Α, δε... δεν είχε κύματα... δηλαδή... φιλοπράματα.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α... φιλοπράματα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αεράκι είχε μπόλικο... που με πήγαινε ποσος... όπου ήθελε.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μη μου το 'πείς... μη μου το 'πείς!.. Κι εσύ, τζόγια μου, τι έκανες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εγώ; Τάματα...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Τάματα, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι νά 'κανα, ρε Νιόνιο; Θεμά το γονιό του... για μια τσάρκα ξεκινήσαμε και μας βγήκε κρουαζιέρα. Κατάλαβες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Με θαυμασμό). Ε, ωρέ σκύλε πενταρούθουνοι!.. (Σε άλλο τόνο). Και πώς γλίτρωσες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πώς γλίτρωσα; Ε... τάξε, τάξε 'κεί πέρα... είχα πάρει τους Άγιους όλους με την σειρά...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Με τη σειρά, έ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με την σειρά... Ε, κάποτε έφτασα και στον Άγιο-Νικόλα και τό 'καμε το θαύμα του.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Δηλαδή... τι έκαμε, Καραγκιόζο; Τι έκαμε, ψυχή μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Παγάδα... Έπεσε ο αέρας με μιας!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α... παγάδα... Μη μου το 'πείς!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αρπάζω κι εγώ, που λες, τα κουπιά και δώσ' του... Αχαχά... αχαχά... και άντε... και κάργα... βγήκα!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Όσκε, που δεν θα έβγαινες... Χα! (Με θαυμασμό). Μπερτοδουλάκο μου!...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τώρα όμως... καταλαβαίνεις... πρέπει να πιάσω πάλι με την σειρά τους άγιους όλους...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και για ποίο λόγο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μα, για να πάω το τάμα του καθενός.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και θυμάσαι τι έχεις τάξει στον καθένα, τζόγια μου;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αμέ... πώς δεν θυμάμαι; Στους πρώτους έταζα από μια λίρα.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μια λίρα... στον καθένα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στην αρχή... Μετά... μετά το ανέβασα. Είδα που δεν γινότανε τίποτα... και τὸ ἔκανα δὺο.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Α, μπα; (Μικρὴ σιγή). Και... και πού θα τσ' ἔβρεις, ωρέ ἀτιμε ἄνθρωπε, τσι λίρες; Α; Τι εἶναι οἱ λίρες... μπουτόνια για τα φορέματα ἢ τάπες για τα σκαγομπάρουτα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ξέρω κι εγώ; Να φαντασθεῖς, σκέφτομαι να κάνω ἔκεινο που λέγανε κάτι Κεφαλλονίτες.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Με ενδιαφέρον). Τι... τι λέγανε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τάξε και τον γελοῦμε!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Μπα, που το λέγανε Κεφαλλονίτες...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ὅχι;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ζακυνθινοὶ το λέγανε!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπα; Χα! Οπότε αὐτὸ το ξέρεις εσὺ ἀπὸ πρῶτο χέρι.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ζακυνθινοὶ!.. Ζακυνθινοὶ... Ἀλλά δε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δε... ε; (Σκέπτεται). Μμ... μάλιστα! Οπότε...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Οπότε, Καραγκιόζο... θα βάλεις το τσερβέλο σου, ὅπου κόβει σαν αλευρόμυλος... θα το βάλεις να δουλέψει και να ἔβρεις τσι λίρες. Εκατάλιαβες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, αμέ; Τὸ ἔβαλα!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Και τι εσκαρφίστηκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κοίταξε, Νιόνιο... για ὅλους-ὅλους τους ἄγιους εγὼ χρειάζομαι καμιὰ τριανταριά λίρες.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ αθεόφοβε... και πού τους εβουμήθηκες τόσους ἄγιους και τους ἔταξες τάμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εμ', τόσες ὥρες, ρε, μέσ' στο πέλαγος... ἔκανα κι ἄλλη δουλειά; (Σε ἄλλο τόνο). Τέλος πάντων... για να εἶμαι τώρα εγὼ εντάξει με ὅλους τους ἄγιους... πρέπει να βρω τριάντα λίρες.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Εύθυμα). Ψιλοπράματα...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κάτσε, ρε Νιόνιο... δεν έχω υπογράψει και τίποτα γραμμάτια... Θα τις βρίσκω λίγες-λίγες. Βέβαια, θα μπορούσα και όλες μαζί...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Το πώς δεν μας είπες, τζόγια μου.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αν είχα τριάντα φίλους κι έπαιρνα μια λίρα απ' τον καθένα... δανεική, βρε αδερφέ... δεν θα τις μάζευα;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Δεν έχεις όμως...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν έχω τριάντα... αλλά έχω τέσσερις-πέντε, Νιόνιο, που κάνουνε για τριάντα!.. Ε, αυτοί θα μου τις δώσουνε, ρε... λίγες-λίγες... ας 'πούμε μια λίρα το μήνα ο καθένας... Το κατάλαβες;

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Αμή; Το κατάλαβα, λέει!.. Λοιπόν... χάρηκα που γλίτρωσες, ε... να πηγαίνω τώρα... (Στρέφει προς το σαράι). Γεια σου και...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον αρπάζει). Έλα 'δώ... κάτι ξέχασες...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Προσπαθώντας να φύγει). Ελόγου μου; Μπα, που ξέχασα... τίποτσι δεν ξέχασα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον κρατάει). Είπαμε... μια λίρα. Κατέβαινε!

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, άσε τσι ξερασιές... άσε τσι ξερασιές... (Στρέφει προς τον Καραγκιόζη). Εσύ έταξες... εγώ θα πλερώσω;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τον αφήνει). Νιόνιο μου, άμα δεν θες, εγώ θα πάω στον Άγιο Διονύσιο... και θα του ειπώ: Άγιε μου... σου 'χω τάξει δυο λίρες...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Δύο κιόλας;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... επειδή σκεφτόμουνα εσένα, που έχεις και τ' όνομά του... ότι θα μου τις έδινες εσύ. Κατάλαβες; Ε, θα του ειπώ ότι δεν μου τις δίνεις... να σου 'ξηγηθεί αναλόγως.

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Φοβισμένος). Τι έκαμε, λέει; Εμένα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσένα, βέβαια!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ (Με αγανάκτηση). Ωρέ... ωρέ, δεν σε καταβούλιαζε καλύτερα, να γλιτώσουμε από σένα, άτιμε άνθρωπε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωραίος φίλος είσαι, ρε...

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωρέ, άσε τα σεντιμέντα... άσε τα σεντιμέντα!.. Ωωώ!.. (Σε άλλο τόνο). Δηλαδή... τόμου και σου δώκω τσι δύο λίρες, νετάραμε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα... έχω τάξει και στον Άγιο Γεράσιμο, έχω τάξει και στον Άγιο Σπυρίδωνα για πάρτη σου. Δύο στον καθένα!..

ΣΙΟΡ-ΔΙΟΝΥΣΙΟΣ Ωωώ... πάει, βουρλισία θα μου 'ρθει!.. Πάω... πάω και τα ξαναλιέμε άλλη φορά... άλλη φορά. (Στρέφει και εξερχόμενος γρήγορα προς την πλευρά του σαραγιού). Που να έμπει ο διάολος μέσα σου και νά 'ναι θηλυκός και να γεννάει διαολόπουλα, διαολόπουλα, διαολόπουλα, διαολόπουλα... (πιο έντονα) διαολόπουλα να γεννάει!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Του φωνάζει). Έλα 'δώ, ρε... Ρεεεέ!.. (Μόνος). Πάει έφυγε... Άει στο διάλο, μουρλέ!.. Μωρέ, θα... (στρέφει και προχωράει προς την καλύβα) θα σε ξαναπετύχω εγώ, έννοια σου... Πού θα μου πας;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού). Κύριε Καραγκιόζη... κύριε Καραγκιόζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Στρέφοντας). Βρε, βρε, βρε... καλώς τον Ζαχαρία!.. (Σε άλλο τόνο). Κι έπαιζε το μάτι μου...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τι κάνετε, ουίτ; Καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά... καλά...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Έμαθα... είχατε περιπέτειες, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια... μεγάλες!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μα... πώς; Τι έγινε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Εόθυμα). Με παράσυρε το ρεύμα!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Θέλω να 'πώ, ουίτ... στη θάλασσα τι δουλειά είχατε εσείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έλα, ντε... τι γύρευα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τι γυρεύατε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τον κακό μου τον καιρό γύρευα.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ουίτ!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και δεν έχω παράπονο... τον βρήκα.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Είχε παλιόκαιρο, ε; Φουρτούνα, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ρε, δεν μουντζώνεις... φουρτούνα... Τι φουρτούνα; Ένα αεράκι σήκωσε 'κεί πέρα... και μας πήγαινε όλο μέσα... Και τι να κάνουμε; Η μηχανή πάπαλα... δεν έπαιρνε με τίποτα.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Με τίποτα, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Με τίποτα!.. Ο αβγάς την έκανε κολυμπώντας... ε, κι εγώ βολόδερνα εκεί στ' ανοιχτά κοντά δυο μερόνυχτα... Είπες τίποτα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τι να 'πώ, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ζήτω... τι άλλο;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Μάλιστα... ζήτη... Και τελικά... πώς βγήκατε, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Πώς βγήκα; Ρε, μη ο Άγιο-Νικόλας... κι από κοντά άλλοι καμιά δεκαπενταριά άγιοι... ακόμη βόλτες θά 'κανα!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Σας βοηθήσανε, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια!.. Αλλά τους έταξα... και τάμα καλό, ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Κεράκι, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι κεράκι... τάζουνε και κεριά;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Οι πιο πολλοί, ουίτ... κεράκια τάζουνε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που λένε... κάνε μου, ξέρω 'γώ τι... και θα σου φέρω ένα κερι ίσα με το μπόι μου;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Αυτό είναι μεγάλο τάμα, ουίτ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπα; Α... ναι, βέβαια... (Σε άλλο τόνο). Και... δεν μου λες, δεν μου λες; πιο μεγάλο τάμα ποιο είναι, ρε... μια λίρα ή ένα κερι ίσα με το μπόι μου;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Η λίρα, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βάλε τώρα δύο λίρες, που έταξα σε μερικούς... πώς να μη γλιτώσω;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Και τάξατε σε πολλούς, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Τι το ψάχνεις; Μαζεύονται καμιά εικοσιπενταριά-τριάντα λίρες... Βέβαια!

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Τριάντα λίρες, ε; (Ξεροβήχει). Αυτά είναι πάρα πολλά χρήματα, ουίτ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αμέ, τι είναι... λίγα;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Και τις έχετε, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μρ; (Εόθυρα). Πώς δεν τις έχω... Τριάντα μόνο; Χα... (Σε άλλο τόνο). Τι λες, ρε Ζαχαρία; Ούτε γρόσι δεν υπάρχει.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Και τι θα κάνετε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έρανο. Έχω πέντε-έξι φίλους... ε, θα βάλετε όλοι ένα χεράκι... Άλλωστε, το τάμα εγώ το έκανα και εξ αιτίας σας... μην πάθω τίποτα και στενοχωρηθείτε. Κατάλαβες;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Με λύπη). Βέβαια, ουίτ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έπειτα, δεν τα χρειάζομαι και όλα μαζί... Λίγα-λίγα... Συνάμα μπορεί να τόχει και καμιά αρπαχτή... Έτσι δεν είναι; Και δεν σου είπα και το πιο σπουδαίο...

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Ποιό, ουίτ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δάνειο ζητάω... όχι τράκα. Δάνειο... και μάλιστα για ιερό σκοπό... Ε;

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ (Περίλυπος). Κατάλαβα, ουίτ.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπράβο!..

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Θα μιλήσω με τη μαμά μου, ουίτ... Μιλήστε εσείς και με τους άλλους.

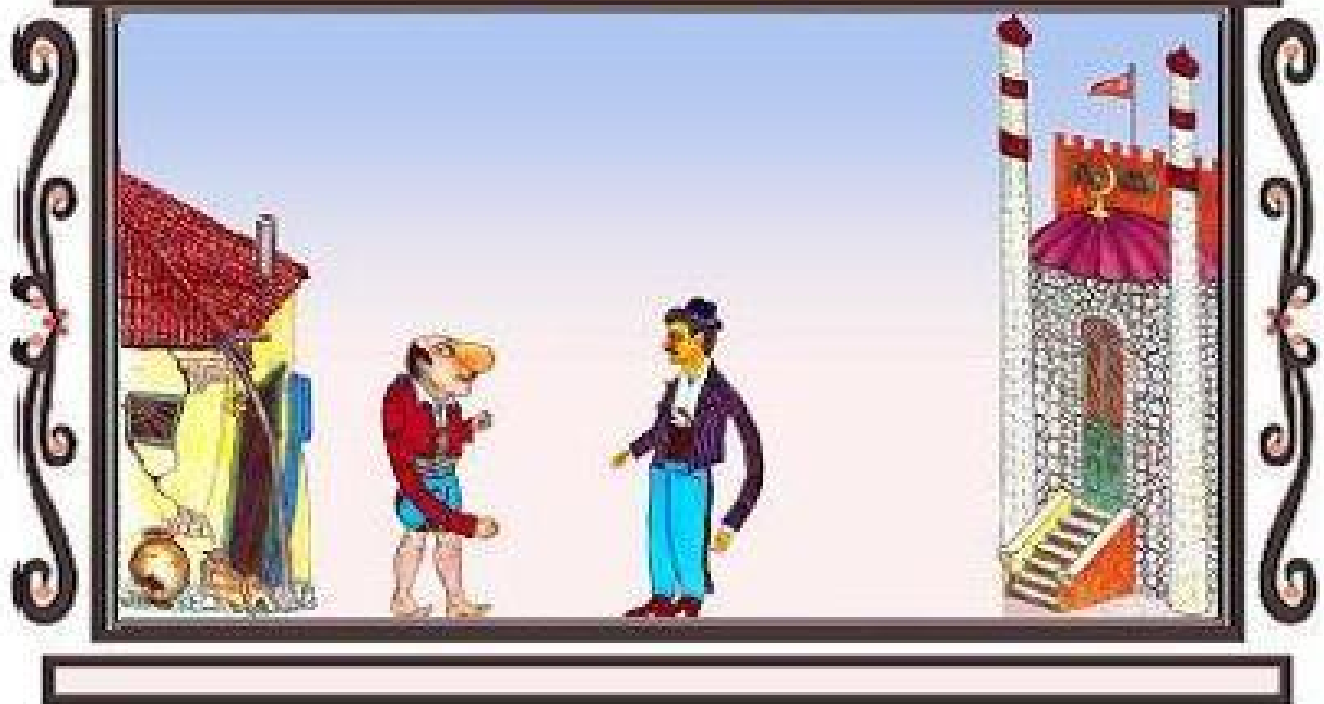
ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και βέβαια θα μιλήσω... Με όλους. Είναι όμως κι ο αγάς... Πιστεύω κάτι θα τσοντάρει κι αυτός.

ΜΟΡΦΟΝΙΟΣ Θα τα ξαναπούμε, ουίτ. Πηγαίνω... αντίο!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, Ζαχαρία!.. Χαιρετισμούς στη μαμά σου... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

Σκηνή Γ'

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού, ενώ από πριν ακούγεται ρεμπέτικη μουσική. Αρχίζει να χορεύει). Ε, ρε να χαρώ εγώ... Οοόπα!.. Βαγγελίστρα μου... Οχι!.. (Μόλις η μουσική σταματάει, σταματάει και αυτός να χορεύει). Ε... ρε Άγιο-Νικόλα, γίγαντα... με τα θάγματά σου τα έξτρα πρίμα γκουντ!.. Το γλίτωσες το ανθρωπάκι, νά 'με, απ' τον καιρό τον σέρτικο. Μεγάλη η χάρη σου... μεγάλη όμως και η δική μας η υποχρέωση, να μην περάσει, νά 'με, στο ντούκου το τάμα που σου έταξε ο δικός μας... (Πλησιάζει και χτυπάει την πόρτα της καλύβας). Πού 'σαι, ρε Καραγκιοζέα!.. (Χτυπάει πάλι και μετά κάνει λίγο πίσω). Έβγα, ρε μόρτη... Έβγα να εισπράξεις παλαμάκια, νά 'μ'!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ποιοός; (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας του). Γεια σου, ρε Σταύρο... τοιφτόμαγκα και μπεσαλή!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Ναι, για... και τοιφτόμαγκας... και μπεσαλής... και μέσα σ' όλα, άμα λάχει, νά μ'...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά, αυτό δεν το αναφέρω... γιατί είναι γνωστό, ρε!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τι έγινε, ρε δικέ μου; Τι ειπώθηκε, νά 'με; Τό 'παιζες,

λέει, Ροβινσώνας Κρούτσεφ κάτι μερόνυχτα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κρούτσεφ, ε; Είδες;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Πάντως, έτσι και το τράβαγες, νά 'με, κάμποσα τέρμινα... μπορεί να σε γράφανε και στο βιβλίο 'κίνες... Ε; Που ξέρεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Στο βιβλίο, πώς το λες, γκίνιας θα με γράφανε ή στους αποβιώσαντες θα μ' έγραφε ο ληξιαρχος;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Είδες, λέει, το χάρο με τα μάτια σου, ε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν λες τίποτα!

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Αλλά ο Άγιο-Νικόλας 'ξηγήθηκε σπαθί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βέβαια. Και πού... τον είχα ξεχασμένο!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Επιτρέπεται, νά 'με; Και τού 'ταξες, λέει... αλήθεια τι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δυο χρυσές...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Α, μπα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι... ναι... Στην αρχή έταζα από μία, αλλά νουξ... Το ανεβάζω, που λες, το κασέ... και τελικά κάτι έγινε.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Δεν σε πιάνω. Ποια αρχή... ποιο κασέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... δεν τα ξέρεις. Είχα πιάσει, ρε, τους άγιους με τη σειρά... και έταζα από μια λίρα...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και μετά το έκανες δύο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Αντιλαβού. Και η σούμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μια τριαντάρα περίπου.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Αχά!.. Γερό μερεμέτι, νά 'με... Και τι μέλλει γενέσθαι;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Σταύρο μου, δεν έχω τίποτα γραμμάτια. Σιγά-σιγά.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Πάντως, φιλάρα, εγώ ήρθα να δηλώσω παρών...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ωραίος!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Βέβαια, δεν ήξερα ποσά και πόσα... γι' αυτό θα κόψω ρόδα μυρωμένα και εις το επανιδείν, νά 'με. Σακούλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είπαμε... δεν μας τρέχουνε τίποτα προθεσμίες. Σωστό;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Σωστό!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και το άλλο... το τάμα είναι δική μου υπόθεση... εγώ το έκανα... εγώ είμαι υπεύθυνος και υπόλογος... Από τους φίλους μου ζητάω διευκόλυνση, όχι τράκα!..

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Είσαι και ο πρώτος, νά 'με!.. Αλλά κι εμείς... έννοια σου...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Το ξέρω, ρε... Το ήξερα και όταν έκανα το τάμα... κι έλεγα... ξέρεις τι έλεγα;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τι, ρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έχω πέντε φίλους... τρεις άγιους να μου αναλάβει ο καθένας, τόσο είναι.

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Και για την πάρτη μου ποιους έχεις κανονίσει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Βασικά τον Άγιο Σταύρο...

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Δεν υπάρχει Άγιος Σταύρος, ρε μάπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δεν υπάρχει; Και καλά, εσύ πότε γιορτάζεις;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Βαγγελίστρα μου!.. Από πού σε φέραμε σένα, ρε;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αλήθεια... πότε γιορτάζεις;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Γιατί... σκέφτεσαι να μου στείλεις άνθια; (Σε άλλο τόνο). Του Σταυρού, ρε αγεωγράφητε... Του Τιμίου Σταυρού. Ύψωση... Μπήκες;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α, μπα; Τέλος πάντων... εσύ έχεις καμιά προτίμηση μήπως;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Από άγιους... τον Άγιο-Νικόλα!.. Δεν πιστεύω να τον έχεις δώσει αλλού...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπα, όχι. Τον Άγιο Νικόλα τον είχα για μούστρα! Τώρα μου τη χαλάς, αλλά... χαλάλι σου!.. Άλλον, άλλον;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Άγιος Χαράλαμπος... υπάρχει;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Υπάρχει... υπάρχει. Ε... να σου δώσω και τον Άγιο Μηνά;

ΣΤΑΥΡΑΚΑΣ Τον θαυματουργό; Άκου', λέει... Δεκτός! Το λοιπόν... Καραγκιοζάκο, την κάνω τώρα... και θα τα 'πούμε λίαν συντόμως... Γεια χαρά νάν!.. (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια σου, ρε Σταύρακα, μπσέμη!.. (Ακούγεται εύθυμη ανατολίτικη μουσική). Αχά... ο ξεβιδωμένος...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Εμφανίζεται από την πλευρά του σαραγιού χορεύοντας αστεία). Ε χε χέεε... Αράν... Όπα, όπα!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όπα, μωρέεε!.. (Αρχίζει κι αυτός να χορεύει). Ε, ρε, γλέντια... Γεια σου, Σολομός!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Ε χε χε χέ... γκειά σου, κουζούμ Καρακοζαρίνο!.. (Η μουσική σταματάει, σταματάνε το χορό και οι δύο). Εχέ... τι κάνει... καλά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά... Τώρα είμαι καλά.

ΕΒΡΑΙΟΣ Χτες, προχτές όμως;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Χτες, προχτές όμως... φασκελοκουκούλωτα...

ΕΒΡΑΙΟΣ Κάζο μεγκάλο, α; Νίλα... νίλα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Νίλα, Σολομέ... Νίλα!..

ΕΒΡΑΙΟΣ Σώπα... σώπα... τώρα όλα περασμένα.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Περασμένα... αλλά όχι ξεχασμένα...

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε, όκε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Και βέβαια, όκε, όκε... γιατί 'ναι στη μέση και το τάμα.

ΕΒΡΑΙΟΣ Τάμα;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Καλά... δεν σου 'πε ο Χατζατζάρης;

ΕΒΡΑΙΟΣ Είπε, αμέ; Πολλά!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Αυτό το κακό να μην είχε...

ΕΒΡΑΙΟΣ Ποιο, ποιο;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Που λέει πολλά... και δεν λέει εκείνο που πρέπει να 'πεί. Κατάλαβες; (Μικρή σιγή). Καταλαβαρδούγκος;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... όκε!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Για το τάμα, ντε... Δεν σου 'πε... σου 'πε;

ΕΒΡΑΙΟΣ Όκε... όκε...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σε άλλο τόνο). Δεν μου λες, ρε Σολομέ... χάρηκες, που γλιτώσα... που δεν πνίγηκα;

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε, πολύ!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Δηλαδή... αν δεν είχα γλιτώσει... αν με είχανε φάει τα μαύρα τα ψάρια και το αρμυρό νερό...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Αυθόρμητα διακόποντάς τον). Εγκώ... έκλαιγκα!

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Α... μπράβο!.. Γι' αυτό κι εγώ, ρε, έκανα το τάμα και γλιτώσα... να μην κλαίνε τα γυναικόπαιδά μου, αλλά κι οι φίλοι μου.

(Σε άλλο τόνο). Τώρα όμως, το τάμα πρέπει να πάει στους άγιους...

ΕΒΡΑΙΟΣ (Με ενδιαφέρον). Άγκιους τόπους;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι, ρε, και στους άγιους τόπους... Εδώ πέρα στις εκκλησιές των αγίων που με σώσανε... Γκέγκε; Και χρειάζονται λεφτά... Πρέπει κι εσύ, όπως όλοι οι φίλοι, να βοηθήσεις...

ΕΒΡΑΙΟΣ Βοηθήσεις;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Εσύ!

ΕΒΡΑΙΟΣ (Συγκαταβατικά). Εσύ...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Τεντώνει το χέρι του προς τα κάτω και το κουνάει 'μπρός-πίσω σαν εκκρεμές). Κάτσε καλά!

ΕΒΡΑΙΟΣ Έχε... κουζούμ, ακούς εσύ εμένα... Εσύ παγκαίνεις τάμα άγκιους... 'εν πληρώνεις νοίκι εμένα. Μετά... Καταλαβαρδούγκος; Μετά.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Σκέφτεται). Μμ... κάτι είναι κι αυτό... (Σε άλλο τόνο). Νά 'σαι καλά, ρε Σολομέ. Άντε να πας στο καλό...

ΕΒΡΑΙΟΣ Εχέ... αντίος, κουζούμ Καρακοζαρίνο!.. Γκεια... (Στρέφει και εξέρχεται προς την πλευρά του σαραγιού).

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Γεια, γεια!.. (Μονολογεί). Α... να σου βγουν τα μάτια και τα δύο!.. Ρε, τον γρουσουζή... Χα! Δεν βαριέσαι... απ' ολότελα, καλή κι η Παναγιώτα, που λένε... (Εξέρχεται πίσω-πίσω προς την πλευρά της καλύβας του).

Σκηνή Ε'

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εμφανίζεται χορεύοντας από την πλευρά της καλύβας, ενώ από πριν ακούγεται δημοτική μουσική). Α... ρε πιδί μ'... κελάιδα το... να φέρου μια γυροβολιά!.. (Σφυρίζει κλέφτικα μια-δυο φορές). Άει, κι λαμπάδιασα, ου έρμος.. Οοοχ-όπ'!.. Ω, μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω-μπω... Άει-χάει!.. (Στρέφει προς την καλύβα). Ορπλατς... (Σφυρίζει άλλη μια φορά). Πού είσι, ουρέ Καραγκιόσοζη!..

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Χωρίς να φαίνεται). Ωχ... ο Μπαρμπαγιώργος είν' απ' όξω... (Εμφανίζεται από την πλευρά της καλύβας). Όπα, μωρέ... (Αρχίζει κι αυτός να χορεύει). Γεια σου, Μπαρμπαγιώργοσο!.. Έεε... όπα!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Γεια σ', ουρ' ανιμούδι... (Η μουσική μετά από λίγο σταματάει. Σταματάνε τον χορό και οι δύο). Για να σ' ιδώ, πιδί μ'... για να σ' ιδώ... Είσι καλά, ρε αμάλλιαγο... ή να βάλω τις φωνάρες... α;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ (Με χαρά). Μπάρμπα μου, μπαρμπούλη μου... θείε μου και θειούλη μου... λεβέντη και χορευταρά... πέφτω στην αγκαλιά σου!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Άιντε, έλα... Μόνο τα χέρια σ'... μακριά απ' το σ'λάχι!.. (Αγκαλιάζονται για λίγο και έπειτα χωρίζουν). Έμαθα είχες ντράβαλα... τι έτρεξε, καλό μ';

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άσε... άσε, μπαρμπούλη μου... και πού να σου τα λέω...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Έκλεψες, μ' είπαν... το σκαφίδ' του Μπεκήρ αγά;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ε, όχι και τό 'κλεψα, ρε μπάρμπα. Ήταν κι εκείνος μαζί μέσ' στο σκαφίδι... (Στο κοινό). Τη βάρκα θέλει να 'πεί. Χα χα...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Είπα κι ιγώ: χάθηκε να πάει να κλέψει, μαθές, κάνα ζωντανό... κάνα σκουτί;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Όχι... μπα, τέτοιο πράμα... Για δουλειά με ήθελε...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ουρ', τι πας σε 'δαύτονε κι ούλο μπλέκεις... α; Κι την άλλη βουλά για δουλειά σ' ήθελε... στη φυλακή κόντεψες να πας.

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Είδες; Δεν το θυμήθηκα.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Κι τώρα κόντεψες να πινιγείς;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Κόντεψα, λέει... Ευτυχώς, μπάρμπα, που μού 'κοψε κι έκανα τάμα.

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Στουν Αϊ-Γιώργη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Μπράβο! Σκέφτηκα, που λες... πως, άμα πνιγόμευνα, θά 'κλαιγες... θα στενοχωριόσουνα...

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Ουρέ, δεν λες... νταμλάς θα μου 'ρχότανε από 'κεινούς απού βαράν' τα μουλάρια κι ψουφάν'!.. (Σε άλλο τόνο). Κι απέ;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Έταξα και στον Αϊ-Γιώργη... και στη Παναγία, τον Χριστούλη... βέβαια!.. Τον Αϊ-Δημήτρη, τον Άγιο Χαράλαμπο, τον Άγιο Μηνά, το... τον Άγιο Γεράσιμο, τον Άγιο Διονύσιο, τον Άγιο Σταύρο, το... τον Άγιο Χρίστο, την Άγια Σωτήρω... Ναι, ναι... μεγάλη η χάρη τους!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Πέντε λίρες; Τι μ' λες, ουρέ σαφρακιασμένο; Δεν μου το λες ξανά, γιατί βαριακούω κάπους; Αλλά με τρόπο μαθές...

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Άστα αυτά... Τόσο θα δώσουνε κι οι άλλοι.. (Σε άλλο τόνο). Κοίτα' ... δεν σου λέω τώρα-τώρα. Μεθαύριο, που θα πουλήσεις τα σφαχτά... Μμ; Θα 'πούμε και στον έμπορο να βάλει 'κει πέρα κάτι παραπάνω... Ναι, ρε μπαρμπούλη... Α; Τι σκέφτεσαι; Για... για πες μου!

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ Μπας κι ήταν καλύτερα να πινιγόσουνα... Ας είναι... (Στρέφοντας προς το σαράι). Άιντε, θά 'ρθεις 'σια πάν' στην στάνη;

ΚΑΡΑΓΚΙΟΖΗΣ Ναι, μπαρμπούλη μου... πάμε μια βόλτα, να ξεαυτώσω λιγάκι, πού 'μ' ακόμη απ' το αυτό... Όσοχ-όπ'!.. (Μ' ένα σάλτο ανεβαίνει στη ράχη του. Στο κοινό). Κι εδώ, φίλοι μου... η παράστασή μας "ΤΟ ΤΑΜΑ" έλαβε τέλος... Νά 'σαστε όλοι καλά... Γειάσα σας.. Γεια σαςας!..

ΜΠΑΡΜΠΑΓΙΩΡΓΟΣ (Εξερχόμενος προς την πλευρά του σαραγιού με τον Καραγκιόζη στην ράχη του και ενώ αρχίζει να παίζει μουσική Καλαματιανού χορού). Αχάει... γεια σας, πιδιά μ' ... αντίου, χαιρίτε... καλό βράδ', καλό ξημέρουμασα!..

Τ Ε Λ Ο Σ Τ Ο Υ Ε Ρ Γ Ο Υ

